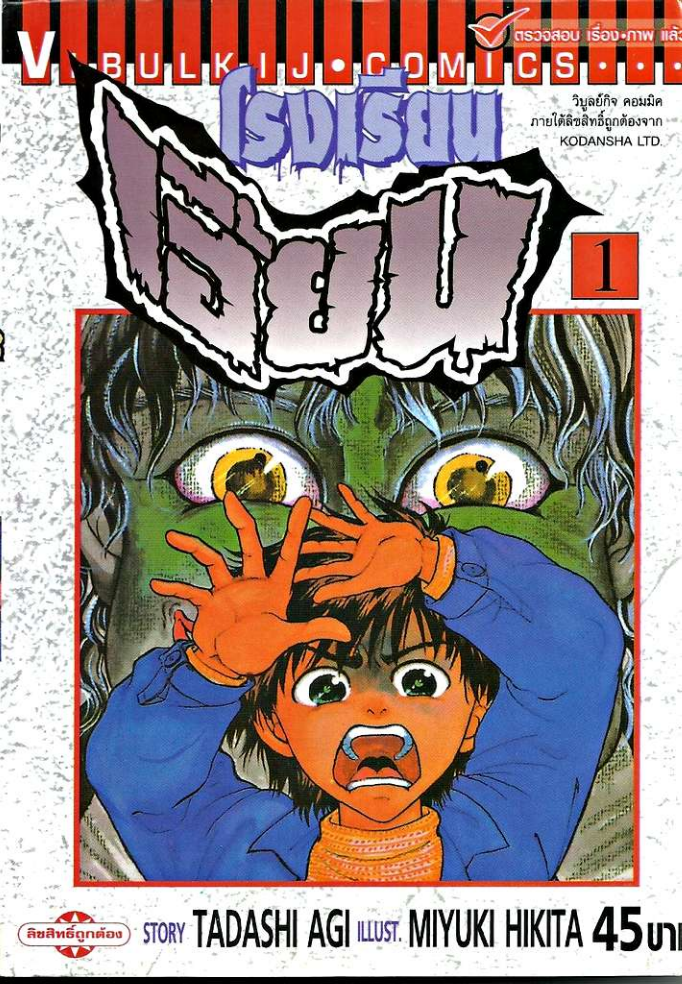

VIBULKIJ•COMICS•••
ตรวจสอบ เรื่อง•ภาพ แล้ว
โรงเรียน
เฮี้ยน
วิบูลย์กิจ คอมมิค
ภายใต้ลิขสิทธิ์ถูกต้องจาก
KODANSHA LTD.
1
ลิขสิทธิ์ถูกต้อง
STORY TADASHI AGI ILLUST. MIYUKI HIKITA 45 บาท

โรงเรียน
หลอน
1

สารบัญ

Gakko-no Kowai Uwasa VOL.1

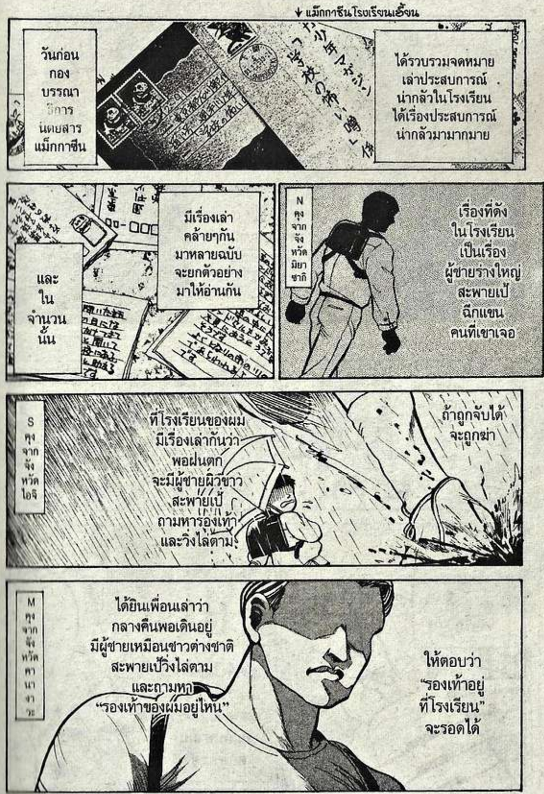
First published in Japan in 1994 by
Kodansha Ltd. Tokyo
Thai version published by Vibulkij Publishing Group
Under licence from Kodansha Ltd.

โรงเรียน
เฮี้ยน

ตอนที่ 1 เรื่องของเดวิด

แม็กกาซีนโรงเรียนเฮี้ยน
วันก่อน กอง บรรณา ธิการ นิตยสาร แม็กกาซีน
ได้รวบรวมจดหมาย เล่าประสบการณ์ น่ากลัวในโรงเรียน ได้เรื่องประสบการณ์ น่ากลัวมามากมาย
และ ใน จำนวน นั้น
มีเรื่องเล่า คล้ายๆกัน มาหลายฉบับ จะยกตัวอย่าง มาให้อ่านกัน
N คุง จาก จัง หวัด มิยา ซากิ
เรื่องที่ดัง ในโรงเรียน เป็นเรื่อง ผู้ชายร่างใหญ่ สะพายเป้ ฉีกแขน คนที่เขาเจอ
S คุง จาก จัง หวัด ไอจิ
ที่โรงเรียนของผม มีเรื่องเล่ากันว่า พอฝนตก จะมีผู้ชายผิวขาว สะพายเป้ ถามหารองเท้า และวิ่งไล่ตาม
ถ้าถูกจับได้ จะถูกฆ่า
M คุง จาก จัง หวัด คา นา งา วะ
ได้ยินเพื่อนเล่าว่า กลางคืนพอเดินอยู่ มีผู้ชายเหมือนชาวต่างชาติ สะพายเป้วิ่งไล่ตาม และถามหา "รองเท้าของผมอยู่ไหน"
ให้ตอบว่า "รองเท้าอยู่ ที่โรงเรียน" จะรอดได้

เรื่องเล่าแปลกๆ นี่...?
กุขึ้นมารึว่า!?
การ์ตูนนี้รวบรวมมาจากจดหมายของผู้อ่านมาทำเป็นเรื่องอ่านเล่น
ในโรงเรียนประถมแห่งหนึ่งมีเด็กหน้าออกฝรั่งอยู่คนหนึ่ง
ตัวเด็กคนนั้นใหญ่กว่าคนทั่วไป 1เท่า
เป็นเด็กเรียบร้อยหัวดีเล่นกีฬาเก่ง
เขาจึงโดดเด่นกว่าคนอื่นแต่กลายเป็นว่าทุกคนพากันต่อต้านเขา

เขาชื่อว่าทานากะโทชิโอะ(นามสมมุติ)
แต่ทุกคนแซวเขาและเรียกว่า“เดวิด”
เดวิดเกลียดอาหารที่เป็นเนื้อชุ่มน้ำมัน
ร่างที่ใหญ่โตดูไม่สมดุลกับเป้ที่สะพายหลังทำให้เขาดูตลก

ท่าทางแบบนั้นทำให้เขาถูกแกล้งบ่อยๆ
แต่เดวิดยังคงสะพายเป้เอาไว้อย่างนั้นต่อไป
เอามันอีก
คิก คิก
๔๔
ฮ่าๆ ฮ่าๆ ฮ่าๆ ฮ่าๆ
และทุกคนเองก็ยังทำเช่นเดิม
กิ๊ง ก่อง
กิ๊ง ก่อง

อ๊ะ! เดวิด!!
หวา
หนีเร็ว— เดี๋ยวโดนมันเหยียบ~
...
เดวิดเจ้าปีศาจยักษ์—
ไอ้เด็กประถมยักษ์
ฮ่า ฮ่า ฮ่าๆ ฮ่าๆ ฮ่าๆ ฮ่าๆ
เอาอีกเหรอ—
กลัวมันจะฆ่าเอาสิ
คาวานิชิ?
คาวานิชิ เออ..วันนี้กลับด้วยกันได้มั้ย?
ด..ได้

โทมิ ยามะ ...
นี่ โทมิยามะ หยุดนะ !!
ผู้ใหญ่ เขา ไม่เรียน โรงเรียน ประถม หรอก!
ใช่ ใช่ !!
!?
เอ่อ..... ขอบใจนะ ที่มาช่วย ....
... อึ๊ก !
อ๊ะ!!
สอบ สอบ สอบ สอบ
แว้ก ยัยแม่มดมา หนีเร็ว
หน่อย ...
ว่า ใคร ยะ !!

ตัว น่ากลัว !!
อย่า เข้ามา ใกล้นะ !
อย่าเข้า มานะ ฉันขนลุก ...
เอ๊ะ ...
ฉัน.... เอ่อ....
มีแต่ คาวานิชิ ที่ ไม่รังเกียจ ฉัน ....
ตึก
... คาวา นิชิ

!
พั่บ
มีแต่คาวานิชิที่เล่นกับฉันใช่มั้ย?
พวกเราจะเป็นเพื่อนกันตลอดไปนะ?
อึก...
สัญญาสิ คาวานิชิ!!
อืม....

ป.4ห้อง1
4年1組
ครูมีเรื่องจะเตือนทุกคน
ก่อนที่จะกินอาหาร
ระยะนี้ฝนตกบ่อย น้ำในแม่น้ำขึ้นสูง
อย่าไปแถวๆ แม่น้ำนะ มันอันตราย
เข้าใจมั้ยจ๊ะ!?
วันนี้มีสตูว์
โอ
เอ้า ทุกคนทานได้จ้ะ
โอ
คาวานิชิ~
ทำไมแกยังมาโรงเรียนกับเดวิดอีก
เอ๊ะ...
ก็เขา....
โทรมาหาฉันก่อนมาเรียน ให้รับปากมาด้วยถึงจะยอมวางหู....
ถ้าไม่อยากก็บอกเขาก็ได้นี่
อืม...
ผ่าง

อึ๋อ
ไง...เดวิด! ชอบใช่มั้ย? กินเข้าไปเยอะๆสิ !!
หึ หึ หึ
ทำไมมันเยิ้มขนาดนี้ ....
ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด
เจ้าโทมิยามะ มันเอาอีกแล้ว ทั้งๆที่รู้กันอยู่
อึ๊ก
ขี้สกปรก
ครูครับ เดวิดอ้วกครับ
โอ๊ก
แค่ก แค่ก
พรวด
ขยะแขยง
กรี๊ด
ไปกินน้ำล้างปากดีกว่า
ฮิ ฮิ
เงียบๆกันหน่อย
กรี๊ด
กรี๊ด
กึก กึก กึก
เอาไม้แร็กเก็ตไปกัน
ฉันไปซิมที่โน่นเอา
คาวานิชิ ไปตีเทนนิสกัน!
อืม
เดวิดน่าสงสารจัง....
เก็บให้ดีกว่า ....
กึก
กึก
คาวานิชิ! แกอย่าไปยุ่งเรื่องเดวิดดีกว่า
พวกโทมิยามะบอกว่าคราวหน้าจะแกล้งแกด้วย
แล้วจะทำยังไง !?
แค่ทิ้งให้เอง ...
ครับ ครับ ครับ
หา !?

แก
ไม่ได้ชอบ
เดวิด
ใช่มั้ย?
เฮ่ย!?
ใคร
บอกว่า
ชอบล่ะ
งั้นก็
อย่าไปคบ
เขาสิ
นะ
....
จริง
ด้วย
สิ...
เราคิดแต่ว่า
เขาน่าสงสาร
ที่ถูกคนเกลียด
แต่เขาตื๊อ
จะอยู่กับเรา
เกินไป
ทำให้เรา
อดเล่น
กับคนอื่น
ไปด้วย
แต่...
เรากลัว
ไม่กล้าขัดเขา
จะทำไงดี
คาวา
นิชิ
วันนี้บอกว่า
จะกลับด้วยกัน
แล้วนะ?
ฉันไปรอ
ตรงที่
วางรองเท้า
นะ
อ....
เอ่อฉัน
....

หือ
!?
ก็
คาวานิชิ
บอกเอง
นะ
....?
คาวานิชิบอก
ตั้งแต่วันนี้
จะไป
เรียนพิเศษ
กับฉัน
อืม..
ใช่
เออ...
วันนี้
ขอตัวนะ
...
คา
วา
นิ
ชิ
~
ฉัน
....
....

ตึก
ซ่า
แปะ
แปะ
โทมิยามะ....!?
อย่าเข้าไปใกล้คาวานิชินะ เดี๋ยวเชื้อเดวิดติด!!
นี่.. พวกเรา
จะกลายเป็นตัวใหญ่เกลียดไขมันเหมือนเดวิด
อย่านะ... โทมิยามะ!!
ทำไมเหรอ 2คนนี้อยู่ด้วยกันประจำ
!?
... จะรอก็ได้
คาวานิชิใจดีจัง...
จริงๆนะ!?
เฮ่อ
ทำไงดี พวกโทมิยามะจ้องเราอยู่....
อ๊ะ

ถ้าแตะ
โดนตัว
คาวานิชิ
จะติดเชื้อ
นะ
—
แว้ก
เชื้อเดวิด
มีที่ไหนกัน
อ๊าย
ไม่เอา!
อย่ามา
ทางนี้สิ
!!
เฮ่ย
!
... ทุก คน ....
อย่า
ล้อเล่น
ได้มั้ย
....?

เนอะ
—
พวก
เรา
คาวานิชิ
แกชอบไปสนิท
กับเดวิดเอง
นี่นา
~~~
อึก : อึก
ไม่ได้
อยากสนิท
กับเขา
เลยนะ
!!
ฉัน
เอง
...
เขา
มาตาม
ฉันเอง
ทำไง
ได้ล่ะ
ที่จริงฉัน
ไม่อยาก
อยู่ด้วย
แต่เขาสิ
อะไรๆก็
คาวานิชิๆ
...
~~~


ฉันเองก็ทนแทบไม่ได้เหมือนกัน
คาวานิชิ...
เขาดื้อจะเอาคำตอบให้ได้ ไม่งั้น.. ไม่ยอมไป ....
อื้อ
~~~
....
งั้น
แกก็ไม่อยากกลับบ้านกับมันสิ!?
ใช่!
เอางั้นนะ!!
จริงนะ~~~
กึก
ไปบอกเดวิด
ได้เลยว่าฉันกลับคนเดียวได้!!
ฉันไม่อยากกลับด้วยมันของแหงอยู่แล้ว
งั้นฉันจะไปบอกให้นะ
คาวานิชิ
อึ๊ก!




นี่เดวิด
โท.. โทมิยามะ!
มีอะไรเหรอ
....
กึก กึก
อะไร? ฉันไม่ได้ทำอะไรสักหน่อย
แกสัญญาจะกลับบ้านกับคาวานิชิใช่มั้ย?
ปึ๊ด
เขากลับไปคนเดียวก่อนแล้ว
หา!
กลับไปแล้วรึ!?
ไม่รู้สิ
กลับไปทางแม่น้ำด้วยอันตรายยังจะไปอีก
อ๊ะ
รีบตามไปดีกว่านะ
คาวานิชิ
ตึก ตึก
~~~


....
อ๊ะ
คาวานิชิ ฉันบอกเดวิดว่าแกกลับไปแล้ว
....
พวกเรากลับกันมั้งดีกว่า
ฉันบอกว่าแกกลับไปทางแม่น้ำ
ไม่มีทางเจอแกหรอก
น่าจะขอบใจฉันนะคาวานิชิ!
ทางแม่น้ำ....
ครูบอกว่าตรงนั้นอันตรายนี่...
...แต่ถ้าตามไปเดวิดจะตามเราอีก
แล้ว...
ทุกคนเกลียดเดวิดอยู่แล้ว ฉันไม่ผิดนะ
ซ่า
โทษทีนะเดวิด....
ฉันอยากเหมือนทุกคนไม่ขาดเพื่อน....
ฉันไม่อยากทำหรอก!
อึ๊ก

คาวานิชิ....
แฮ่ก แฮ่ก
ซ่า
คาวานิชิรอด้วย~
แฮ่ก แฮ่ก
อะไรน่ะ~
คาวานิชิ—
จ๋อม จ๋อม
ครืน
คาวานิชิ~ รอด้วย กลับด้วยกันสิ!!
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
คาวานิชิ...
แฮ่ก แฮ่ก
แค่ก แค่ก
จ๋อม

วี้ด
...อ๊ะ!
อ๊า—
ตุ้บ
อ๊าก!
ฟุ่บ
วี้ด

ตูมม
ครืนนน
ซ่า
ตรงนั้น เสียงน้ำที่แตกกระจายกับฝนที่ตกไม่หยุด
เหลือแค่รองเท้ากีฬาคู่ยักษ์เบอร์32ที่เปียกน้ำฝนข้างเดียว

↓ ป.4ห้อง1
4年1組
กริ๊ง ก่อง
กริ๊ง ก่อง
กริ๊ง ก่อง
วันต่อมา
....
ครับ
ทำอะไร? ครูจะมาแล้วนะ
อ๊ะ
เออ—เดวิด....
มารึยัง?
ยัง? ไม่เห็นมาเลย
ยังไม่มาเหรอ... โชคดีไป....
เฮ่อ
ไม่อยากจะเจอหน้า—
คาวานิชิกับโทมิยามะ
ไปห้องพักครูเดี๋ยวสิ!
เอ๊ะ!?
ครูจะถามพวกในห้องทีหลัง
แต่ตอนนี้อยากถามเธอ2คนก่อน....
เธอ2คนอยู่กับเดวิดบ่อยๆใช่มั้ย!
เดวิดหายไปตั้งแต่เมื่อวานแล้ว
พวกครูกับผู้ปกครองกำลังตามหากันใหญ่
ต้องแจ้งตำรวจแล้ว
....
มีคนบอกว่าตอนเย็นเห็นเขาอยู่แถวแม่น้ำ—!
เดวิดหายไป....
ขนาดนี้เลยรึ..!?
ตึก
ตึก
ตึก
เจอแต่รองเท้าข้างเดียวที่ทำนบ
ตำรวจสันนิษฐานว่าคงจะตกแม่น้ำ

นี่ คาวานิชิ !
?
อืม.. มีเรื่องนิดหน่อย ...
ทำไมครูเรียกล่ะ?
คาวานิชิ !!
โทมิยามะ ...!?
มานี่หน่อยสิ !!
อะไรนะ!?
เรื่องเดวิดแกไม่ดีเอง !
บอกไว้ก่อนนะ
ดึง
แกบอกเองว่าไม่อยากกลับบ้านกับเดวิดนี่ !
พูดมาก
โทมิยามะโกหกเองไม่ใช่รึ! ฉันเปล่านะ ....
ทะ... ทำไมเหรอ ....

!
ตกน้ำ ...!!
บอกแล้ว ทำไมยังไปอีก ...
เมื่อวานบอกให้ระวังแล้วเชียว
ไม่รู้ว่าไปที่แม่น้ำจริงรึเปล่า
เขาคงตามเราไปที่แม่น้ำ ....
.... ผมก็ไม่รู้ครับ
ถ้ารู้บอกครูนะ
เธอ 2คน รู้มั้ย
เอื๊อก
!?
ผมไม่รู้เรื่องเลยนะครับ!
เนอะ คาวานิชิ!!

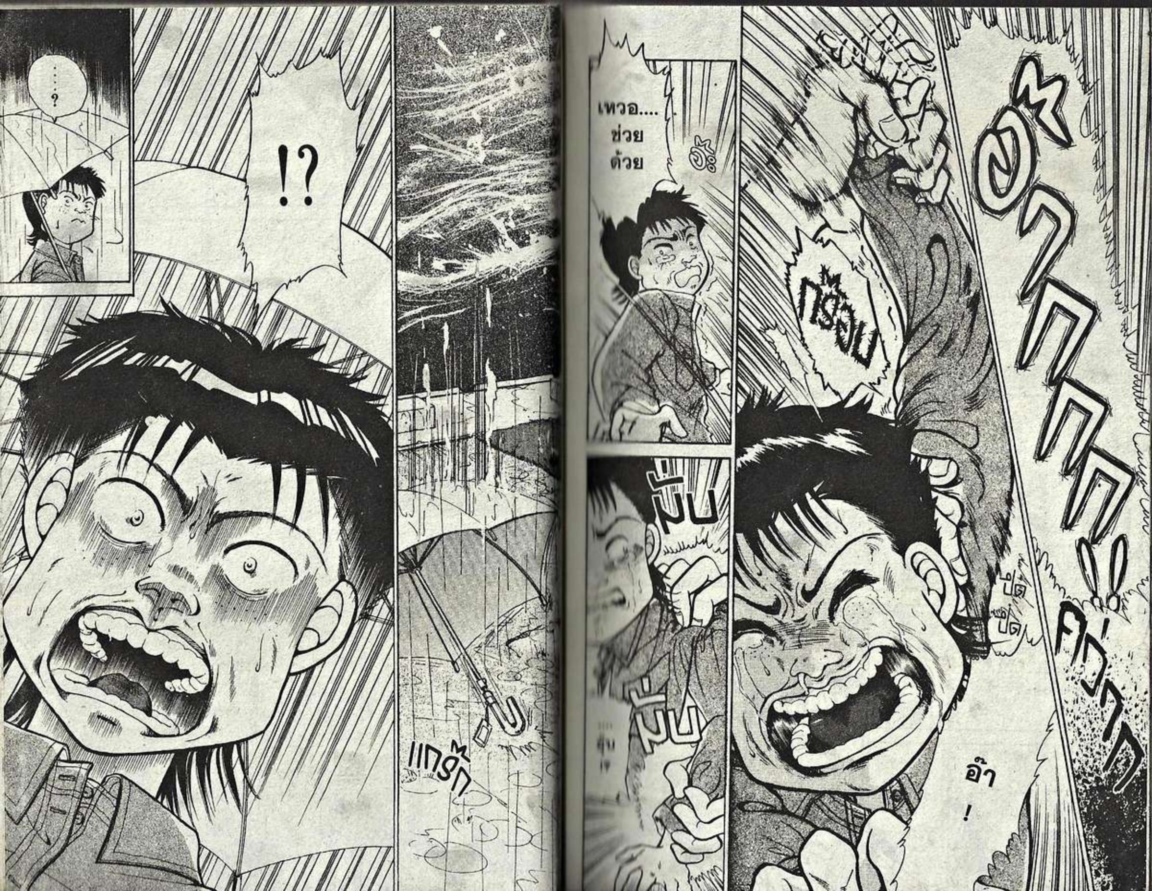

เข้าใจนะ รู้แล้ว อย่าบอกครูล่ะ !
ฉันไม่ผิด แกต่างหากที่ผิด !!
เดวิดอยากกลับกับแก
แล้วไปที่แม่น้ำเอง!
เพราะเรา ...
ไม่ใช่เพราะเราคนเดียว !!
อึก
แต่คนอื่นทำยิ่งกว่าเราอีกนี่นา

เดวิด ...!!
เพราะเรา รึ? เรา ...
2อาทิตย์ให้หลังการค้นหาสิ้นสุดลง
การค้นหาเดวิดยังคงมีต่อแต่ก็ไม่พบเช่นเดิม
กลับมาแล้วคร้าบ —
ครืด
↑ โทมิยามะ
น่ากลับมาเร็วอีกนิดจะได้ไม่โดนฝน
อึ
RRRR
มาแล้วเหรอ —
แม่ ฝนตกแล้ว

โทรศัพท์
RRRR
เคนรับที!
ครั๊บ
RRRR
ฮัลโหล โทมิยามะครับ?
คาวานิชิรึ?
เอ๊ะ?
ฉันเอง คาวานิชิ
....เอ๊ะ!!
เดวิด....!?

ไม่น่าใช่หรอก
แกล้อเล่นใช่มั้ย!?
!
อ๋อ!
แกเองเหรอ คาวานิชิ....
ทำเป็นเลียนเสียงเดวิด
จะเอายังไง!?
มาที่แม่น้ำสิ แล้วจะรู้
ว่าไงนะนี่....!?
บอกมาเลย คาวานิชิ!!

ครืด
ตึง
อ้าว ออกไปข้างนอกเหรอ เด็กคนนี้ ?
ซ่า
จ๋อม จ๋อม
ออกมาสิ! คาวานิชิ !!
ฉันมาที่แม่น้ำแล้วไง !!
ไอ้ขี้อ้อน !
ฮึ่ม..... คงทนเรื่องนั้นไม่ได้ล่ะสิ ....
จ๋อม
ออกมาสิ หลบอยู่ทำไม !!
เอ๋ ?
นี่ คาวานิชิ! ฉันรู้นะว่าแกอยู่ !!
ควับ
!
ซ่า
คิด.... ไปเอง มั้ง
แว่บ
แปะ
แปะ
แปะ

....?
!?
แกร๊ก
เหวอ.... ช่วย ด้วย
อึ๊ะ
กร๊อบ
มั่บ
มั่บ
อ๊ากกกก!!
ปั๊ด ปั๊ด
ค่วาก
อ๊า !

เข้าวันต่อมา ศพของ โทมิยามะ ถูกพบ
บนถนน ใกล้สะพาน แขนถูก ฉีกขาด
ผลจากการ ตรวจสอบ ของตำรวจ ระบุว่า โดนรถทับ แล้วหนี
โทมิยามะ โดน คนขับรถ ทับแล้ว หนี
ยังจับ ไม่ได้ เลย
... โหดชะมัด ขับรถทับ แล้วหนี ....
กึ่ง ก่อง
กึ่ง ก่อง
!?
นี่ พวกในห้อง ชุมนุม คุยอะไรกันรึ ?
ตุบ
.... ?
ที่จริง คืนที่ โทมิยามะ ตาย
เขา ไม่ได้ กำลังจะ กลับบ้าน ...
เออ ....
เมื่อกี้ เราคุยกัน
...

แม่เขา โทรมาหาฉัน ที่บ้าน
ก่อนที่ โทมิยามะ จะออกจากบ้าน มีเด็กชื่อเดวิด โทรมา
ถามว่า รู้จักมั้ย ....
รึว่าที่ โทมิยามะ ตาย...
เป็นเพราะ เดวิดทำ แน่เลย ....
เนอะ !?
อืม ก็ ...
เขาชอบ รังแก เดวิด เรื่อยๆ ...
....!!
ตึก
พ.... พอทีเถอะ นี่~~~
....
ฉัน.... ก็คิดว่า เดวิดทำนะ ....
พูด แบบนี้ ....
ทุกคน ก็แกล้งเขา ไม่ใช่รึ !

มานาบุ แม่ออกไปข้างนอกกับเพื่อน ↑
จะกลับมาสายหน่อย
มีเค้กอยู่ในตู้เย็น จากแม่

R..
RRRRR

RRRR
อย่าบอกนะ
ว่าเดวิด
โทรมา
....!?
ทำไงดี
....
RRRRRR
กึก
...
ฮัล
โหล

มีแต่ คาวานิชิ ที่ไม่รังเกียจ ฉัน
เป็น เพื่อนฉัน มาตลอด.
สัญญา นะ
......
คาวา นิชิ
เขาคง อยากมี เพื่อน สักคน ....
— เดวิด จริงจัง มาก
R : RRR
โทร ศัพท์

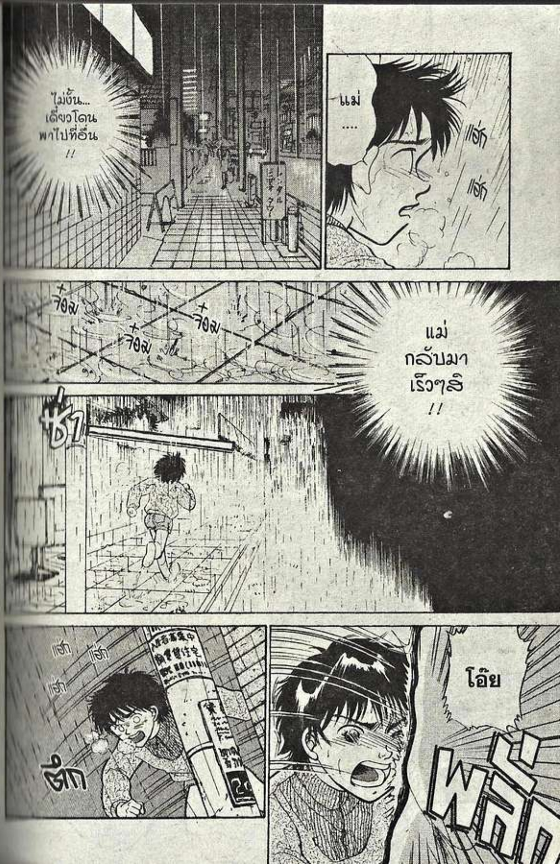
ฮัล โหล ....!?
ตึก
!
ฮัลโหล มานาบุ รึ!?
มานาบุ เหรอ นี่แม่นะ —
อ๊ะ... แม่ !
แม่กลับมา เร็วๆ นะฮะ!
เดี๋ยว แม่ไป ซื้อของ ก่อน....
อีก... ประมาณ 30นาที รึฮะ?
ทราบ แล้ว ฮะ
ค่อยยังชั่ว เดี๋ยวแม่ก็ กลับมาแล้ว
เฮ้อ
....
ถ้ายัง มีชีวิตอยู่จริง ตำรวจ ต้องเจอสิ ....
จริงด้วย เดวิด คงไม่ โทรมา หรอกน่า
ตุบ

....?
......ตึ่ง
ฮัลโหล!
ติ๊ด
RRRR
แม่โทรมาอีกมั้ง?
อย่าบอกนะว่าจะกลับมาช้ากว่านี้
ติ๊ก ติ๊ก
ฮัลโหล...
เสียงน้ำ....?
ซ่า...... ตึ่ง ตึ่ง
เอ๊ะ...!?
คาวานิชิ?
!!
ฉันเอง คาวานิชิ

เดวิด....
......
ฝนตกตลอด ฉันเปียกโชก หนาวไปหมดเลย
กึก กึก กึก
กลับบ้านแล้วเหรอ
....
ฉันตามหาอยู่ —
เขาชอบรังแกเดวิดเรื่อยๆ
ทุกคนรังแก!
ที่โทมิยามะตาย —
เดวิดเป็นคนทำ....

ทะ... ทำไม
เป็นเพราะแก!
เดวิดอยากกลับกับแก เลยไปที่แม่น้ำ
ทำไมต้องเป็นฉันด้วย—
เพราะแก!
เดี๋ยว... ฉันจะไปบ้านคาวานิชิ
....
ไม่อย่านะ!
เดวิด!
เดวิด!!
!!
ตื๊ด—...
!
ตึ๊ก
วางไปแล้ว....!!
แก๊ก

คลั้บ
ต้องรีบ ไปหาแม่ เร็วๆ
ถ้าเรา อยู่บ้าน คนเดียว แล้วเขามา ....
ปึ้ง
ตึก
โชคดี ที่ยังไม่มา !
ต้องรีบไป ก่อนจะเจอ ....

ไม่งั้น... เดี๋ยวโดน พาไปที่อื่น !!
แม่ ....
แฮ่ก
แฮ่ก
จ๋อม
จ๋อม
จ๋อม
แม่ กลับมา เร็วๆสิ !!
ซ่า
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
ตึก
โอ๊ย
พลั่ก

อ้าว มาคุง !
คุณป้าข้างบ้าน ....
ฝนตกหนัก ไม่เอาร่มมา จะไปไหน? เดี๋ยวเป็นหวัดหรอก
ผม... จะไปหาแม่ ....
เมื่อกี้เจอแม่หนูที่ซุปเปอร์มารุนิชิ
!
ขอบคุณฮะ คุณป้า
ควับ
.... มาคุง ?
อีกนิดเดียว !
แฮ่ก
แฮ่ก
พอเลี้ยวมุมนั่น ....
แฮ่ก
แม่ !
แฮ่ก
ควับ
แฮ่ก
แฮ่ก แฮ่ก
จ๋อม
เอ๊ะ !?
......
สวมรองเท้าข้างเดียว ....
จ๋อม

นะ...
ใช่มั้ย
?
คึ่ก คึ่ก คึ่ก
......
~~~~
คึ่ก คึ่ก
จ๋อม
จ๋อม
จ๋อม
จ๋อม
คาวานิชิ
วูบ
!
วืด
อะ
...
ปึด
ปึด


ไง
คาวานิชิ
เดวิด
!
มาเล่นกัน
ตามสัญญา
สิ
~~~~


ใครก็ได้....
ช่วยด้วย
ตุบ
เหวอ
ฟิ้ว!
จ๋อม
จ๋อม
จ๋อม
ไม่มีใครสักคน!?
ทำไงดี....!?
เราไม่อยากเหมือนโทมิยามะ!
ไม่เอา!
จ๋อม
ควั่บ
เราต้องหนี....
ตามมาแล้ว!
กึก กึก
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก

ใช่/ ถนนแคบๆ เดวิดคงตามไม่ได้!!
ต้องไปที่เดวิดไปไม่ได้....
จ๋อม
จ๋อม
แฮ่ก
ควั่บ
ตรงนี้ล่ะ ถ้าหนีเข้าไปในนี้....
ตุบ
แฮ่ก
ซ่า
ซ่า

แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
คง ไม่มา ถึงนี่ นะ ....
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
แม่.. คงกลับบ้าน แล้ว !!
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
พักเดี๋ยว แล้วค่อย กลับบ้าน ดีกว่า ....
แฮ่ก แฮ่ก
เดวิด อยู่คนเดียว คงจะเหงา
....
ซ่า
ซ่า
ซ่า
ฮึ้ง~
แต่เรา ก็ไม่อยาก เป็นเพื่อน ด้วย !!
เจอ แล้ว ~~~
เอ๊ะ? ฝน ....

ฉันหา
รองเท้า
อีกข้าง
ไม่เจอ
คึ่ก
คึ่ก
หาด้วยกัน
หน่อยสิ
คาวานิชิ
?
ฮือ
....
งับ
วึ้ด
เหวอ

คาวา
นิชิ
~~~
~~~


ควับ
กึก
!
พลั่ก
อุย ...
แพละ
กึก

คาวานิชิ ทำไมต้องหนีด้วย ....
!

เดวิด
ขอร้อง
ยกโทษให้ฉันด้วย
ไม่เอา
ต้องไปหารองเท้ากับฉันสิ

ครั้ก
ครั้ก
อยู่กับครูที่โรงเรียน....!
ช่วยด้วย!!
ครั้ก
ขอร้องล่ะ...
จ๋อม
จ๋อม
ซ่า
แปะ
แปะ
อึก!
พอคาวานิชิลืมตาขึ้น
เดวิดหายไปตั้งแต่เมื่อไหร่ก็ไม่รู้....

ตอนนั้น คาวานิชิ ตากฝนนาน หลายชั่วโมง
เป็น ปอดบวม ตายไป อย่าง น่า สงสาร
แต่นี่คือ วิธีรอดตาย จากมือ เดวิด
เพราะ คำพูดที่ว่า "รองเท้า อยู่ที่ โรงเรียน"
เขา บอกต่อกัน มาว่า ถ้าถูกเดวิด ไล่ตาม
ให้พูด อย่างนี้ หรือเอา เนื้อติดมัน ให้ดู
แม้ตายไป เดวิด ยังเกลียด เนื้อติดมัน อยู่
ถ้าไม่อยากเจอ เดวิด หนึ่ง... ต้องไม่แกล้ง คนอื่น
สอง... ถ้าเป็นไปได้ วันฝนตก อย่าเดิน คนเดียว

ตอนที่ 2 เรื่องของมนุษย์ต่างดาวตัวเล็ก(ภาคต้น)
โรงเรียน
หลอน

คุณเคยได้ยินเสียงใครคุยกันในโรงเรียนที่ไม่มีคนอยู่แล้วรึไม่?
ซุบซิบ ซุบซิบ
นักเรียนที่คุยกับอะไรสักอย่างทั้งๆที่ไม่มีใครอยู่
ซุบซิบ ซุบซิบ
ถ้าในโรงเรียนคุณมีคนแบบที่ว่านี้อยู่จงระวังเอาไว้ให้ดี
เรื่องนี้เป็นประสบการณ์ของ ฮางิวาระ โคจิ (นามแฝง) จากจังหวัดจิบะ
↓ ฮางิวาระ
ฮางิวาระเป็นเด็กที่ชอบเรื่อง UFO
萩原
↓รายงานข่าวUFO
คืนนี้ก็เช่นกัน
UFO 報告
เขากำลังสนุกอยู่กับการดูทีวีรายการพิเศษเรื่องUFO
โรเบิร์ต บราวน์ เกษตรกรที่อาศัยในรัฐแอริโซน่า อเมริกา เห็นยานUFO หลายลำกับตา
เขาเล่าเรื่องจริงที่น่ากลัวนี้ว่า
แว่บ
ขณะที่เขาทำงานอยู่ในสวนที่บ้าน
จู่ๆเกิดแสงห่อหุ้มตัวและอาการหูอื้อมาก
พอรู้ตัวผมกำลังนอนอยู่ในห้องที่แสงจ้าและไม่เคยเห็นมาก่อน
มันให้ผมดื่มสารขมๆอะไรบางอย่างแล้วผมก็สลบไป
สถานที่ที่นายโรเบิร์ตถูกพาไป
คาดว่าจะอยู่ในยานของ UFO?
ตึ้น ตึ้น ตึ้น ตึ้น
โคจิ?
เฮือก
เฮือก

ดูแต่ไอ้เรื่องUFOบ้าบออยู่นั่นแหละ!
การบ้านทำไปถึงไหนแล้วหา!?
โธ่เอ๊ย~
ถึงตอนมันๆพอดีเลย~
อึ๋ย
แง่งแง่ง
จะทำเดี๋ยวนี้ล่ะฮะ พูดมากชะมัด
ฮึ่ม... แม่นะแม่
ให้ดูอีกนิดเดียวก็ไม่ได้
เฮ้อ อยากเห็นUFOมั่งสักครั้งก็ยังดี
......
แต่ถ้าเราถูกลักพาตัวไปจะทำไงล่ะ....
พรวด
......
ทำการบ้านดีกว่าเรา
ถ้าต้องดื่มสารขมๆเหมือนคนในทีวีนั่น
รึว่าจะถูกดูดเลือดไปเหมือนวัว....

ฮางิวาระ—
คิชิคาวะ ทาดาชิ เพื่อนของฮางิวาระ ชอบเรื่องUFOเช่นกัน
มีเรื่องจะเล่าให้ฟังฮางิวาระ
คลับ คลับ
เมื่อเย็นวานฉันเห็นUFO
บินผ่านที่โรงเรียนด้วย!!
หา...จริงเหรอ!?
คราวหน้าวันหยุดเราไปดูกันมั้ย!!
เอ๊ะ...
ฉันอยากดู แต่มันกลัวๆยังไงก็ไม่รู้
ก็....คนที่โดนจับเข้าไปในUFOยังรอดมาเลย
ถ้าตายเขาจะมาออกทีวีได้ยังไง?
แกคิดว่าถ้ามีคนพูดแบบนี้เยอะๆมนุษย์ต่างดาวไม่น่ากลัวรึ.....
โห...คิดมากขนาดนี้เลยรึ!
อืม...แหงสิ...
เอ๊ะ?

...!?
ทาดาชิ ตรงนี้มีบ้านด้วยรึ?
อืม?
ถึงว่าสิ สร้างตั้งแต่เมื่อไหร่หว่า..
ผ่านมาทุกวัน ไม่ยักรู้เลยเรา
......
เพิ่งสร้างใหม่ ไม่น่าเก่านะ....
นั่นสิ...

ดูน่ากลัวยังไงก็ไม่รู้....
เอ๊ะ!?
ตรงหน้าต่างมีอะไร...?
วูบ
มันอะไรกันรึว่า
ผี...
วูบ
หายไปแล้ว!?
ทาดาชิ..! รีบไปโรงเรียนเร็วๆเหอะ!!
ควับ
เอ๊ะ!? อ้าว ฮางิวาระ!?

นี่ รอด้วย สิ
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
ก็ ...
ร้าย ชะ มัด ..
เล่นวิ่ง นำหน้า ก่อน
มันช็อกนี่ เหมือนเห็นผี ที่หน้าต่าง เลย
แฮ่ก
ตาฝาด ไปมั้ง
จริงๆ นะ...
ครับ
!
!?
มาสึนางะ นักเรียนที่เพิ่ง ย้ายมาเรียน ที่นี่....
ตึก
... เหวอ

ดูนั่น สิ
ย้าย โรงเรียน มาได้ แค่อาทิตย์ เดียว
พวก ผู้หญิง ยังหลบหน้า เลย
อืม... ฉันก็ ว่างั้น
ไม่พูด ไม่หัวเราะ กับเขามั่ง
ยัยนี่ ดู น่ากลัว ชะมัด
ซุบ ซิบ
อะไร คุยเรื่อง มาสึนางะ งั้นรึ?
อรุณ สวัสดิ์ จ้ะ
อ๊ะ สุงิตะ
แต่ ยัยนั่น ไม่ตอบ สักคำ
ตอนแรก ก็คุยนั่น คุยนี่ด้วย
ตอนอยู่ป.4 ฉันย้าย โรงเรียนมา อยู่คนเดียว กว่าจะคุ้น
เห็น น่าสงสาร เลยคุยด้วย ....
ตาเขา น่ากลัว ออก ....
เหมือน ตากบ เลย ....

คนที่นั่งโต๊ะข้างๆ เขายังบอกเลย ....
ว่าได้ยินเสียงแปลกๆ ในโต๊ะเขา
กุก กั๊ก กุก กั๊ก
โต๊ะโยกเองได้มั้ง
เฮ่ย... โกหกน่า
.... อาจใช่
แต่ให้ฉันไปคุยด้วยไม่เอาเด็ดขาด ....
......
เย็นวันนั้นค่อนข้างจะมืดแล้ว
ฮางิวาระลืมเอากระดาษการบ้านต้องย้อนกลับไปเอาที่โรงเรียน

โรงเรียนไม่มีใครอยู่น่ากลัวจังเลย ....
......
กึก
หวา
ตกใจหมดเลย—
แอ๊ด—
ทำไม.. เสียงมันก้องนักนะ
เอี๊ยด
เอี๊ยด
เอี๊ยด
เอี๊ยด

รีบไปเอากระดาษแล้วกลับบ้านดีกว่า..
ชุบ-ชิบ ชุบ-ชิบ
....มีใครอยู่งั้นรึ

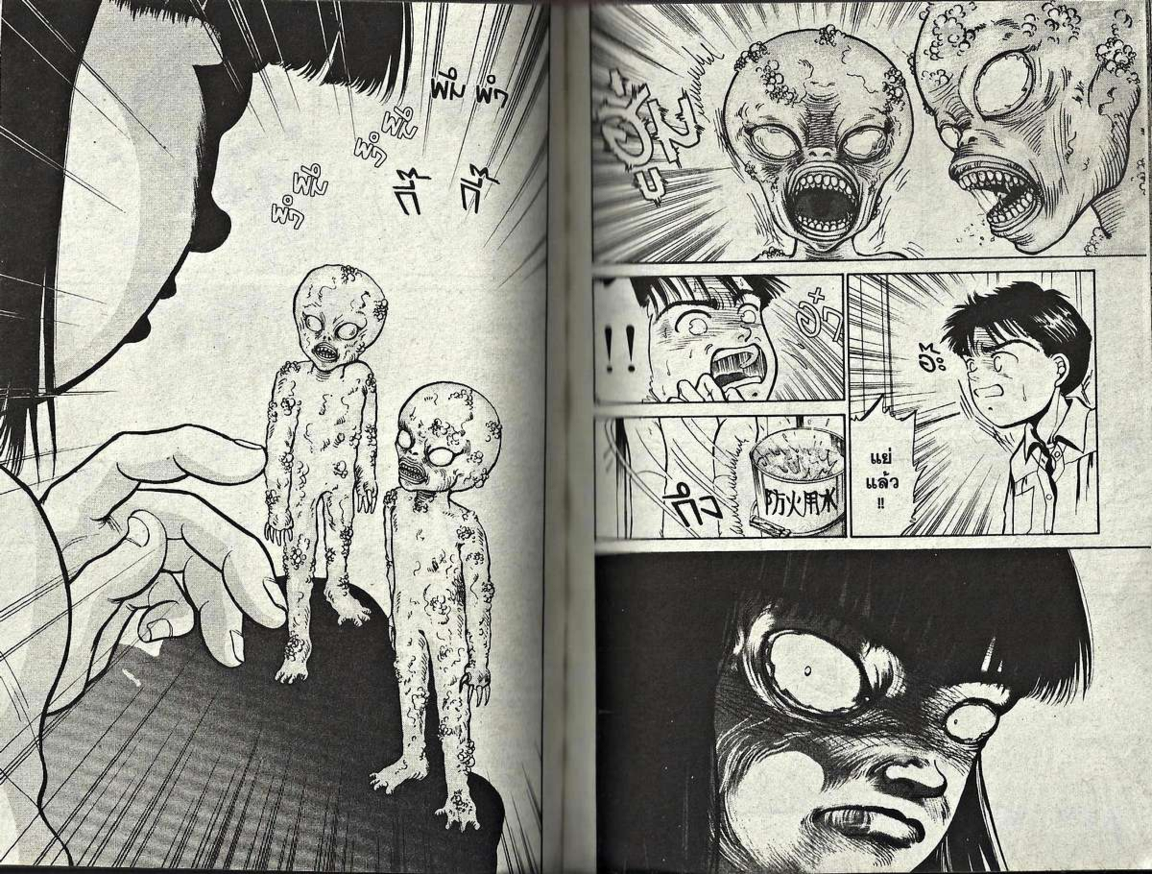

......
ตึก
ฮึ ฮึ ฮึ....

มีคนอยู่จริงๆด้วย!
ท..ทำไงดี
อ๊ะ!
!
มาสึนางะ....!!
โชคดีไปนึกว่าผีซะอีก....
ตึก
เฮือ
ซุบซิบ ซุบซิบ พึมพำ
แต่ทำอะไรของเขาอยู่นะ?
ป่านนี้ยังอยู่ในห้องอีก....

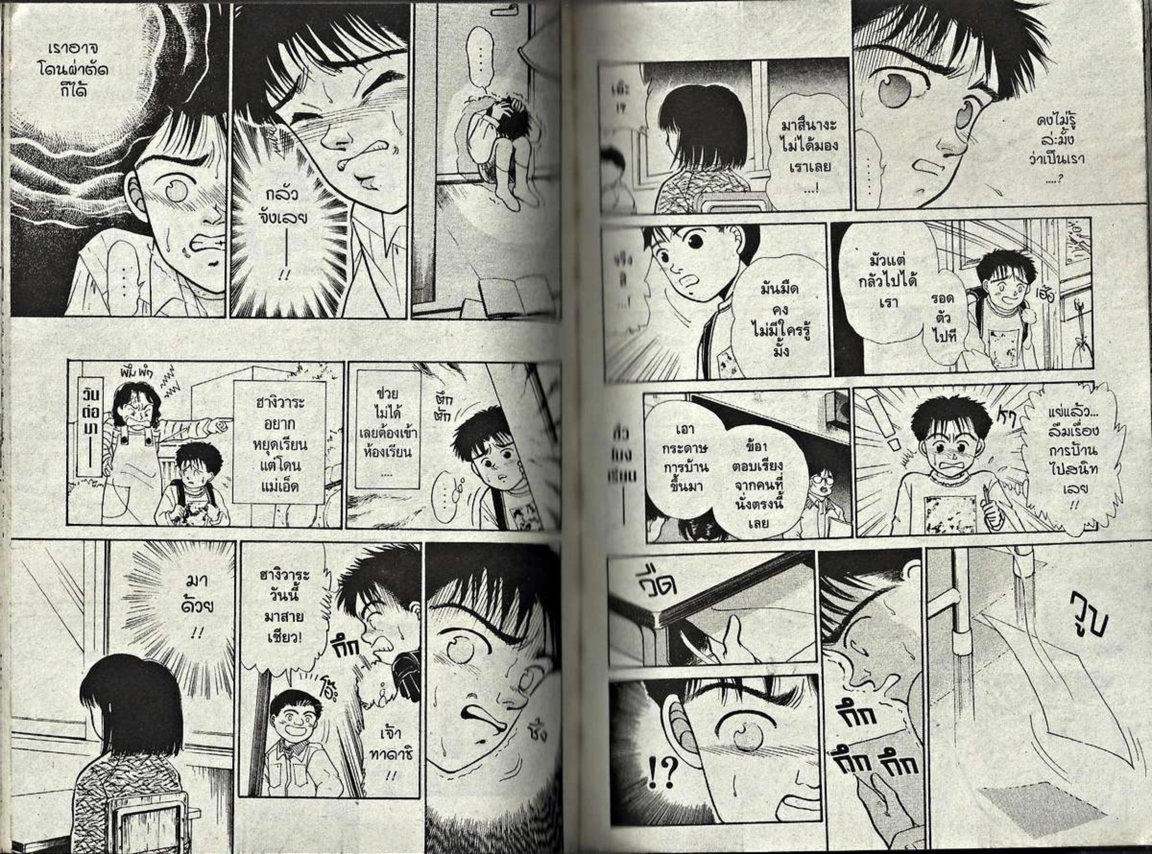

ซุบซิบ ซุบซิบ
พึมพำ พึมพำ พึมพำ พึมพำ
เหมือนคุยอะไรอยู่เลย....
กี้ กี้ กี้
ซุบซิบ ซุบซิบ
จิ๊ก จิ๊ก
นั่น!! อะไร!?
ซุบซิบ กี้
มองไม่ค่อยเห็นเลย ตรงหน้าต่างนี่ดีกว่า....
ปึ๊ด ปึ๊ด ปึ๊ด

อ๊ะ
แย่แล้ว !!
!!
อ๋ว
防火用水
พึม พำ
พำ พึม
พำ พึม

เป็นเพื่อน
กับมนุษย์
ต่างดาว
—— !!
ทำไง
ดี
....
ถ้าพวกนั้น
เห็นเรา
รู้ว่า
ความลับแตก
....
มาสึนางะ
อาจจะ
เห็นเรา
ก็ได้
....!!
大量の牛が
血を抜き取られ!

อะ..
อะ
ต๊ก
ต๊ก
ต๊ก
ต๊ก
กึก
กึก
แฮ่ก
เหวอ
....
ควั่บ
พวก
นั้น
....
พะ
....
แฮ่ก
มาสึ
นางะ
....
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
เหมือน
มนุษย์ต่างดาว
ที่เห็น
ในทีวีเลย
!!

เราอาจโดนผ่าตัดก็ได้
....
กลัวจังเลย —!!
....
วันต่อมา —
พึมพำ
ฮางิวาระอยากหยุดเรียนแต่โดนแม่เอ็ด
ช่วยไม่ได้เลยต้องเข้าห้องเรียน....
ตึกตัก
....
มาด้วย!!
ฮางิวาระวันนี้มาสายเชียว!
ถึก
โอ๊ะ
เจ้าทาดาชิ!!
มาสึนางะไม่ได้มองเราเลย...!
.....
คงไม่รู้ล่ะมั้งว่าเป็นเรา....?
มันมืดคงไม่มีใครรู้มั้ง
มัวแต่กลัวไปได้เรา
รอดตัวไปที
เฮ้อ
เอากระดาษการบ้านขึ้นมา
ข้อ1 ตอบเรียงจากคนที่นั่งตรงนี้เลย
หา
แย่แล้ว... ลืมเรื่องการบ้านไปสนิทเลย!!
วี๊ด
ถึก
!?
ถึก ถึก
วูบ

算数
年 組 名前
↑ ฉันเห็นเธอนะ
. . . .
เขาเห็น ──!!
เขารู้ว่าเป็นเราจริงๆ !!
ฮางิวาระไปปรึกษากับทาดาชิถึงความน่ากลัว
ทาดาชิ อย่าเลย ไม่ต้องหรอก
ไม่ได้หรอก ของแบบนี้ต้องพูด
ความจริงมันเป็นยังไง ต้องถามมาสึนางะให้รู้เรื่อง !!
นี่ มาสึนางะ !
ฮางิวาระเล่าให้ฟังหมดแล้ว
เธอเป็นเพื่อนมนุษย์ต่างดาวจริงรึว่าไง!?
. . . . . .
พูดอะไรออกมามั่งสิ ....!!
ดึง

คว้าง
ม..ไม่ต้องแล้วก็ได้
......
เฮือก
...ฮาจิวาระ
ยัยนั่นน่าขนลุกชะมัด
ควับ
......
เฮือ

มันชักน่ากลัวขึ้นเรื่อยๆ ....
อืม ฉันก็ว่างั้น
เดี๋ยวโดนทำอะไรไม่รู้
อย่าไปยุ่งกับเขาดีกว่า
ฉันว่า... จะเลิกสนใจเรื่องUFOแล้ว...
......
ทาดาชิ?
ว่ามั้ย ทาดาชิ?

ทา ดาชิ !?
ตุบ
!?
อยู่ ไหน !
ทา ดาชิ !
อยู่ไหน ทาดาชิ ....
ทาดาชิ —
3วัน ให้หลัง เด็กส่ง หนังสือ พิมพ์
พบศพของ ทาดาชิ ถูกทิ้งอยู่ แถวกองขยะ

โอ อา โอ
ศพที่พบ เป็นเด็กที่ หายไป
แซ่ด
ไม่พบ บาดแผล ภายนอก ที่เป็นสาเหตุ การตาย
แซ่ด
แต่ผิวของศพ มีรอยถูกกัดเพียบ รอยแผล เส้นผ่าศูนย์กลาง ประมาณ1ซม.
กึก

สูง:182ซม. **หนัก**:85กก. **อายุ**:11ปี

ของโปรด: เป้สะพายหลัง,DODGE BALL(เฉพาะในร่ม)

ของเกลียด: เนื้อติดมัน

จุดสังเกต:จะใส่รองเท้ากีฬาสีขาวคู่ใหญ่ขนาด32ซม.
แต่แค่ที่ขาขวาวิ่งได้เร็ว100ม.ใน7-8วินาที

การกระทำ:จะปรากฏตัวตอนฝนตกพรำๆ จะตามหารองเท้าข้างซ้ายที่หายไป หากพบเด็กเขาจะถามว่า "รองเท้าฉันอยู่ไหน?" ถ้าไม่ตอบจะถูกฆ่าฉีกแขน แต่ถ้าตอบว่า"รองเท้าอยู่ที่โรงเรียน"จะปลอดภัย

โรงเรียนเฮี้ยน

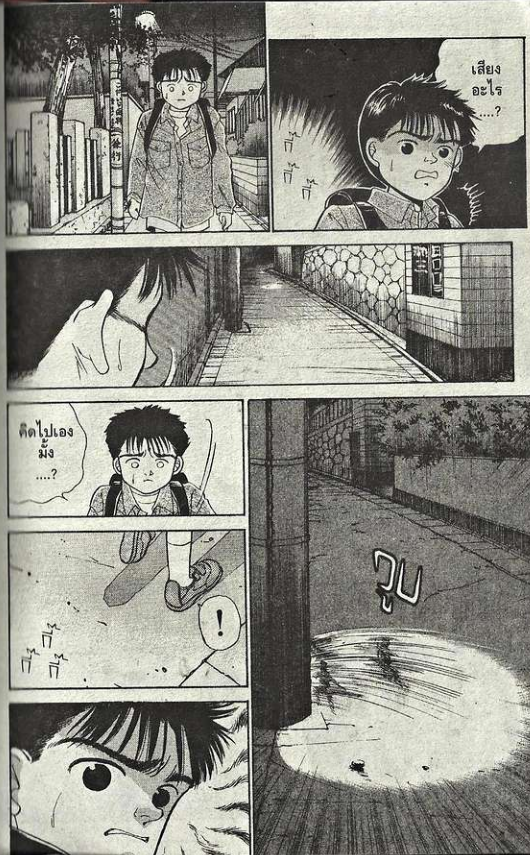
ตอนที่ 3 เรื่องของมนุษย์ต่างดาวตัวเล็ก(ภาคปลาย)

ฮางิวาระ ชอบเรื่องUFO กลับไปเอาของที่ลืมไว้ที่โรงเรียนหลังเลิกเรียนแล้ว
เห็นมาสึนางะ เด็กย้ายมาใหม่ ผมบ๊อบ คุยกับสิ่งมีชีวิตประหลาดอยู่
วันต่อมา ไปปรึกษาความน่ากลัวกับเพื่อน ทาดาชิ
ทาดาชิ ไปไล่เบี้ยกับมาสึนางะ
วันนั้น ตอนเขากลับบ้าน เขาหายตัวไปเฉยๆ
3วัน ต่อมา
พบศพของทาดาชิ
↓ ครูใหญ่
校長室
ตอนที่คิชิคาวะทาดาชิหายไป
ตอนระหว่างทางกลับบ้านรึ
ครับ เอ่อ... ตอนคุยกับผม
ผมไม่ได้ยินเสียงทาดาชิ คิชิคาวะ.. แล้ว...

ได้ยินว่าเธอสนิทกับคิชิคาวะรึ..
อ๊ะ
จริงสิ
ไม่เป็นไรฮะ...
เข้าใจแล้ว ขอบใจนะ
ตอนเจอคิชิคาวะ
ตามตัวเขามีรอยถูกกัดเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 1ซม.
ตรวจสอบดูแล้วรู้สึกว่าจะถูกกัดจากสิ่งมีชีวิตสูงราวๆ 10ซม.
คิดถึงการตายของทาดาชิ เราต้องจับฆาตกรมาให้ได้
ถ้าเธอนึกเรื่องอะไรออก
รีบบอกเราทันทีเลยนะ
ไม่น่าพูดเรื่องนี้ให้เด็กอย่างเธอฟังก็จริง
แต่เธอนึกอะไรออกมั่งมั้ย

รึว่า...
เป็นมนุษย์ต่างดาวนั่น!?
校長室
ปึ๋ง
ครูใหญ่
สิ่งมีชีวิตตัวสูงราวๆ 10ซม. ....
!
แต่ทำไมทาดาชิ....
งั้นพวกนั้นก็ฆ่าทาดาชิน่ะสิ?
เขาสั่งให้มนุษย์ต่างดาวฆ่าทาดาชิ....!!
มาสึนางะ!
รึว่าเราจะเป็นเหมือนทาดาชิ....
......
ต้องรีบกลับแล้ว
ตึก ตึก ตึก

เสียงอะไร....?
กี้ กี้ กี้
คิดไปเองมั้ง....?
วูบ
!
กี้ กี้ กี้

พวกนั้น!
!!
พวกนั้น....
มันตามหลังเรามา!!
......
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
คนที่มันเล็งต่อจากทาดาชิคือเรา!!

!?
อ๊ะ
แหวอ
หน้าคฤหาสน์ผี....!!
ใครกำลังมองมาทางนี้!!

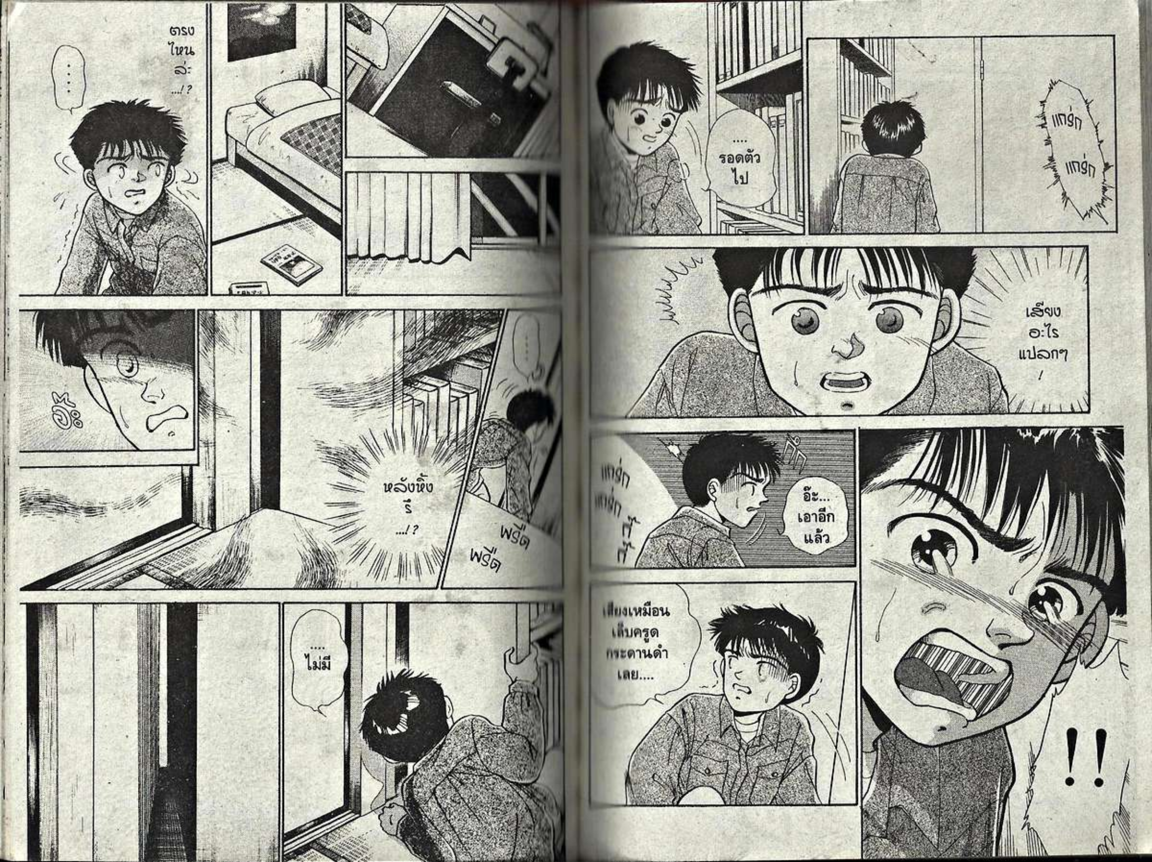

บ้านนั้น
เกี่ยวข้องกับมนุษย์ต่างดาว !!
คฤหาสน์ผีนั่นเป็นบ้านของมาสึนางะ !!
ต่อไป... จะถึงตาเรา ....!!
ทาดาชิทำให้มาสึนางะโกรธถึงเกิดเรื่องนั้น !?
อ้าว กลับมาแล้วรึ
ปึ้ง
萩原
* ฮางิวาระ
ถ.. ถึงแล้ว !!
อ้อ! แม่รู้มั้ยฮะ !!
แฮ่ก
แฮ่ก
แอ๊ด
มาสึนางะ !
ตึก
กว่าจะรู้ตัวก็ตอนมาสึนางะย้ายโรงเรียนมาแล้ว !!
คฤหาสน์ผีนั่นสร้างตอนไหนไม่รู้ !
แฮ่ก

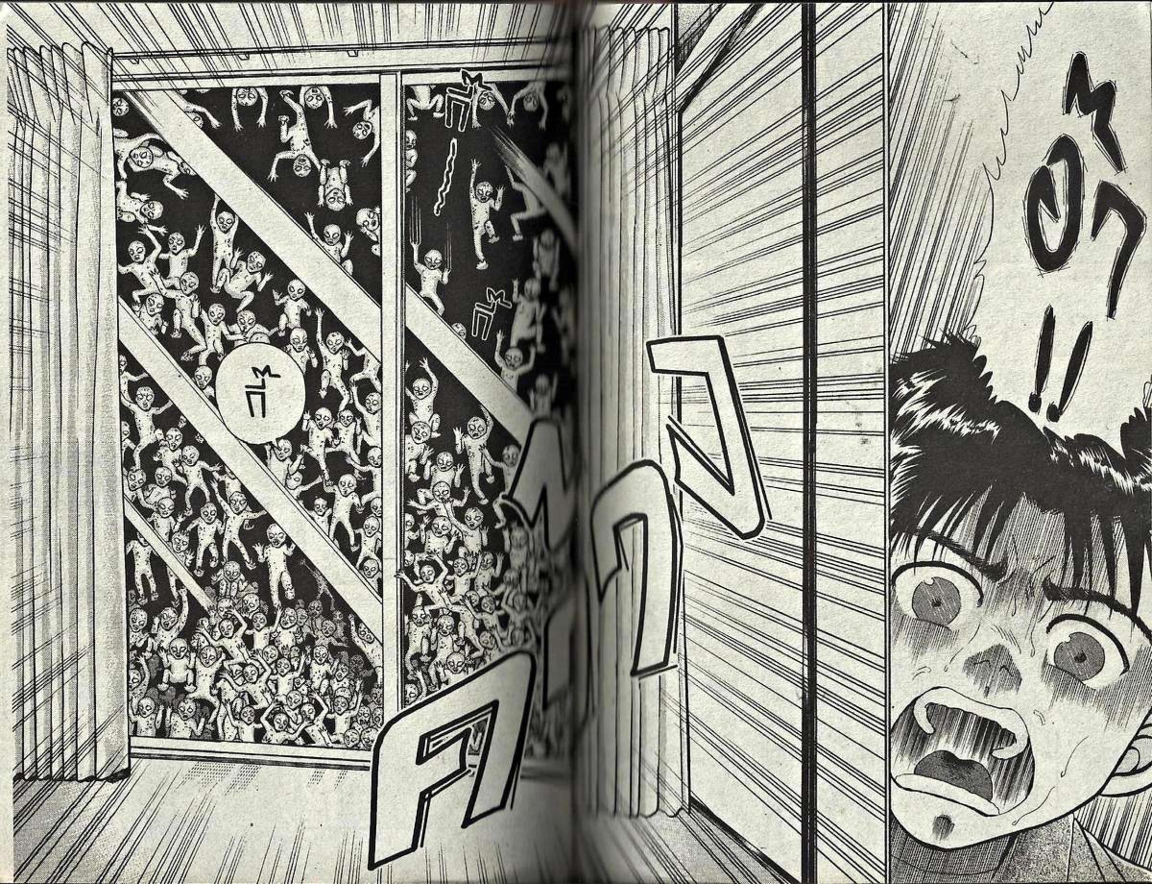

หา ?
ถูกมนุษย์ต่างดาวฆ่าตายรึ ?
แม่...!
ทำตัวดีๆ หน่อยนะ!
แม่ยิ่งยุ่งๆ อยู่ด้วย....
เด็กคนนี้เหลือเกิน
จริงนะฮะ ทาดาชิถูกพวกมันฆ่า
ใครบอกลูกกัน
เมื่อไหร่จะเลิกพูดเพ้อเจ้อนะ!
ไม่ได้ ไม่เชื่อเราเลยสักนิด !!
โธ่เอ๊ย — แม่บ้า
ตุบ ตุบ ตุบ
ปึ้ง

อ๊ะ
ต้องล็อกกุญแจไม่ให้ใครเข้า..
ติ๊ก ตัก ติ๊ก ตัก
พวกนั้นคงยังไม่มามั้ง
โชคดี... รู้สึกจะไม่มีนะ....
ตั้งแต่พรุ่งนี้จะทำยังไงล่ะ
....แต่
คึ่ก คึ่ก
ครึก

ตุ๊บ
แก๊ก
จมนุษย์ต่างดาวบุก
UFOมีจริงรึ
UFO
อะไรเนี่ย...?
เป็นรอยตั้งแต่เมื่อไหร่
ดูดีๆ เหมือนรอยอะไรกัดเลย ....
!
ตามตัวทาดาชิมีรอยถูกกัดประมาณ 1ซม. ....
เหวอ
คว้บ
แป๊ะ
คึ่ก
คึ่ก
.....
พวกมันอยู่ในห้องนี้ ....!?

แกร่ก
แกร่ก
.... รอดตัวไป
เสียงอะไรแปลกๆ !
แกร่ก แกร่ก
กึ๊ก กึ๊ก
อ๊ะ... เอาอีกแล้ว
เสียงเหมือนเล็บครูดกระดานดำเลย....
!!
ตรงไหนล่ะ ...!?
....
....
พรืด
พรืด
หลังหิ้งรึ ...!?
อ๊ะ
.... ไม่มี

わっ!!

เพล้ง
อา ....
เหวอ —
ไม่นะ —
ช่วยด้วย!!
เปรี๊ยะ
หวา... ไม่เอานะ!!
....อ๊า!!
กึก
นอกห้องก็มี ....!!
กึ๊ก

กี๊ซ
กี๊ซ
ฮือ
...
อย่า
เข้ามา
นะ
——
!!
กี๊ซซซซ

...
ที่นี่....
ที่ไหน
?
ทำไม
เรามานั่ง
อยู่บนเก้าอี้
?
เลย
สลบไป
หลังจากนั้น
....?
นี่
ห้อง
อะไร
กึก
กึก
เหม็น
ยา
ชะมัด
เลย
เรา..
ไม่รู้ว่า
อะไร
มัวนั่ง
เฉยอยู่
ไม่ได้
ต้องหนี
กึ๊ก
อี๊ยด
อี๊ยด
ตัว
ขยับ
ไม่ได้
!!
เอ๊ะ
!?
มีคน
มา
!!
ตึ๊ก
ตึ๊ก

เอ๊ะ
อ๊อก
มาสินางะ !!
กึก
อู๊
หมายความว่ายังไง ...
ซึ่ง
เขาจะทำอะไร !!
มันมืดๆ มองไม่ค่อยเห็น
นี่มัน? อะไร ....
รู้สึกสีจะออกเขียวขุ่นๆ ....
วืด
ทำไม! มือมันไปเองได้ ...!?
กึ๊ก กึ๊ก กึ๊ก
!
มั่บ
จะให้เราดื่มนี่รึ !!
ถ้างั้นที่ในทีวี ....
มันให้ผมดื่มสารขมๆ อะไรบางอย่าง
แล้วผมก็สลบไป

คนในทีวี รอดตาย ....
แต่.. ทาดาชิ ทาดาชิ !!
ทาดาชิ ตาย !!
ถ้า ดื่มนี่ ลงไป เราคง เสร็จ
ไม่... เราไม่ อยากดื่ม !!
ไม่ได้! แขนมัน ไม่เชื่อฟังเรา ...!!
กึก
มาสึ นางะ !
มาสึนางะ เป็นคนทำ !!

.... อึ๊ก
อึ๊ก อึ๊ก
อึ๊ก
แปะ
กึ๊ซ
ฟึ่บ ฟึ่บ
ไม่ จะดื่ม รึ!
อึ๊ก
ถ้าดื่ม เข้าไป เราต้อง ตายแน่ !
ขม.. ขม !!
อะไร ไม่เอา เรา ไม่อยากดื่ม
อึ๊ก
ไม่—— !!

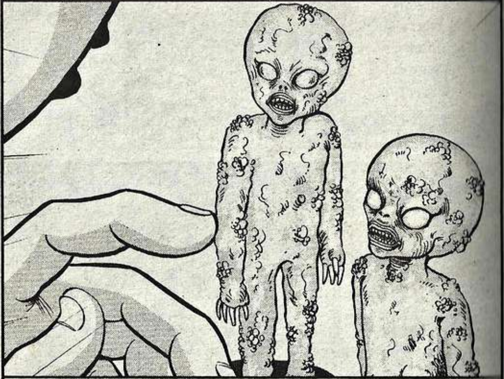

เอื๊อก
อุ๊บ
....
อึ๊ก
อึ๊ก
อุ๊บ
แหวะ
พรวด
โอ๊ก
อึก
อึก
อึก
ตุบ
ตุบ
ตุบ
ตุบ
กึ๊ซซซ
เออะ
ขยับ...
ตัว
ได้แล้ว
!!
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
แฮ่ก
อึ๊ก
ซ่า
อ๊อก
แหวะ
โอ๊ก
โอ๊ก
อึ๊ก
แหก
วี๊ด
แล้ว
ฮาจิวาระ
ดื่มน้ำ
ในสวน
และสลบ
ไปทั้ง
อย่างนั้น
โอ๊ก
โอ๊ก
โอ๊ก
โอ๊ก

มารู้สึกตัวอีกที ที่โรงพยาบาล สติสัมปชัญญะ ฮางิวาระ เริ่มคืนมา
เขาเล่าเรื่อง ให้พวก ผู้ใหญ่ฟัง แต่ดูเหมือน ไม่มีใครเชื่อ
หลังจาก ออกจากโรงพยาบาล ตอนฮางิวาระ ไปกลับโรงเรียน
คฤหาสน์ ผี หลังนั้น หายไป
ดูเหมือน หลังจากที่
ย้ายโรงเรียน ไป
จดหมาย ของ ฮางิวาระ ว่าเอาไว้ อย่างนี้
ที่ผม ปลอดภัย คิดว่าคงเพราะ อ้วกเครื่องดื่ม สีเขียวนั่น ออกมา
แต่ถ้า ดื่มลงไป ผมจะ เป็นยังไงมั่ง ก็ไม่รู้
อีกฉบับหนึ่ง เป็นของ ผู้เขียนรายอื่น เนื้อหา ในจดหมาย น่าห่วงมาก
หมู่นี้ ใน โรงเรียน ของเขา
มีนักเรียน เป็นรอย เหมือนถูก สิ่งมีชีวิต เล็กๆกัด หลายคน

มนุษย์ต่างดาวตัวเล็ก

สูง:13ซม. **หนัก**:ไม่ทราบ **อายุ**:250ปี(คาดเดา)

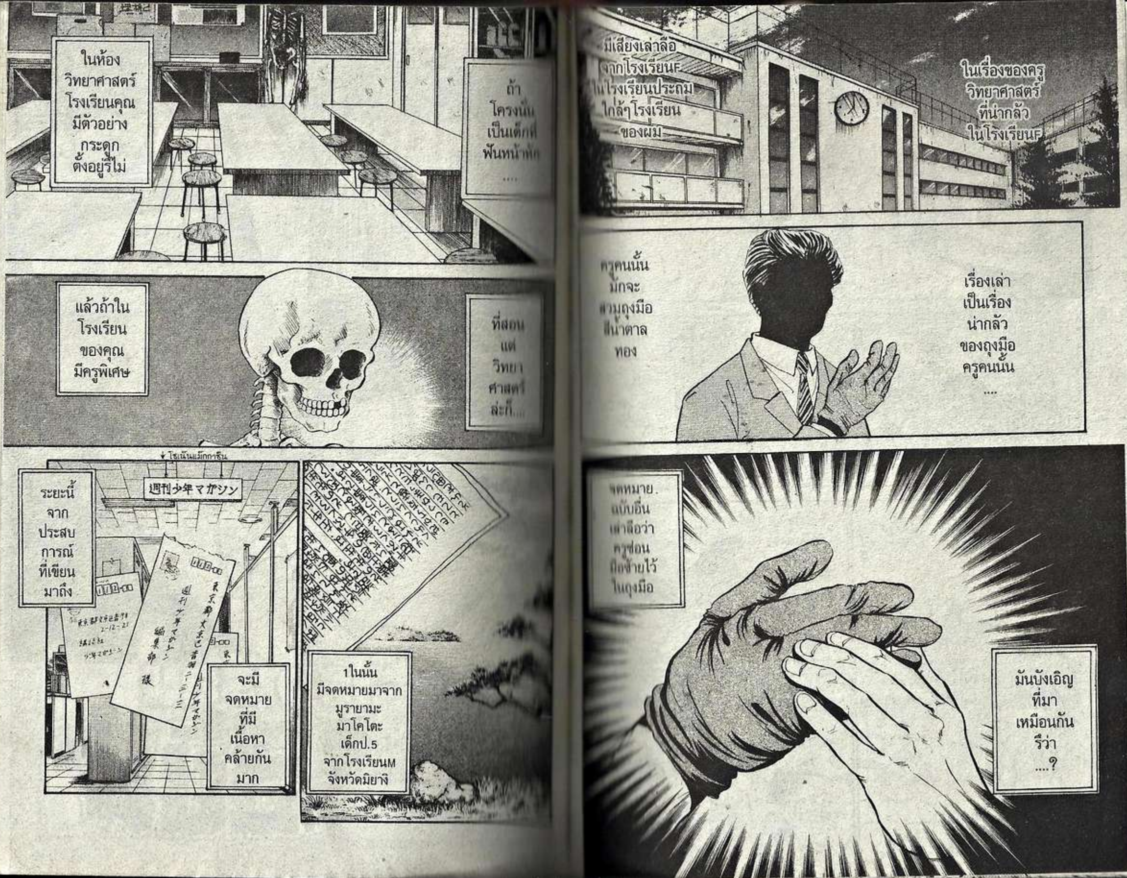
ของโปรด: มุมห้องที่อับๆมืดๆ จิตใจของเด็กอ่อนแอ

ของเกลียด: แสงอาทิตย์,เครื่องดื่มที่มีกรด เช่นโคล่าไซเดอร์ฯลฯ เสียงแหลมๆเช่นเสียงคีย์ขวาสุดของเปียโน

จุดสังเกต: ฟันแหลม,เนื้อตัวมีกลิ่นเหมือนยาพิษ, ผิวเป็นปุ่มและเป็นสีเขียวเหมือนกบ หัวโต ตาโต

การกระทำ: เมื่อเห็นเด็กเดินบนถนนคนเดียวตอนกลางคืน มันจะแอบตามมา จะจู่โจมโดยไม่ให้รู้ตัว มันจะบังคับให้ดื่มของเหลวประหลาดสีเขียว มันจะไม่ลงมือตามลำพัง แต่จะลงมือเป็นกลุ่มอย่างน้อย3-4ตัวทุกครั้ง

ในห้อง วิทยาศาสตร์ โรงเรียนคุณ มีตัวอย่าง กระดูก ตั้งอยู่รึไม่
ถ้า โครงนั้น เป็นเด็กที่ ฟันหน้าหัก ....
แล้วถ้าใน โรงเรียน ของคุณ มีครูพิเศษ
ที่สอน แต่ วิทยา ศาสตร์ ล่ะก็....
↓โชเน็นแม็กกาซีน
週刊少年マガジン
ระยะนี้ จาก ประสบ การณ์ ที่เขียน มาถึง
จะมี จดหมาย ที่มี เนื้อหา คล้ายกัน มาก
1ในนั้น มีจดหมายมาจาก มูรายามะ มาโคโตะ เด็กป.5 จากโรงเรียนM จังหวัดมิยางิ
ในเรื่องของครู วิทยาศาสตร์ ที่น่ากลัว ในโรงเรียนF
มีเสียงเล่าลือ จากโรงเรียนF ในโรงเรียนประถม ใกล้ๆ โรงเรียน ของผม
เรื่องเล่า เป็นเรื่อง น่ากลัว ของถุงมือ ครูคนนั้น ....
ครูคนนั้น มักจะ สวมถุงมือ สีน้ำตาล ทอง
จดหมาย ฉบับอื่น เล่าลือว่า ครูซ่อน มือซ้ายไว้ ในถุงมือ
มันบังเอิญ ที่มา เหมือนกัน รึว่า ....?

เรื่องคราวนี้ รวบรวมจาก เรื่องที่เขา เล่ามา คล้ายๆกัน หลายฉบับ
ครู วิทยาศาสตร์ ย้ายมา ตอน ปิดเทอม สอง
ทำไม ครูคนนั้น ถึงมีกลิ่น สุดจะทน
กลิ่นเหมือน ไข่เน่า และข้างซ้าย สวมถุงมือ สีน้ำตาลทอง
และใคร บางคน พูดว่า
แต่ฉัน ไม่อยากได้ ครูเชื้อโรค นี่
ทำไม โรงเรียนเรา ต้องเอาครู วิทยาศาสตร์ ที่อื่นมาด้วย?
ไม่รู้จะใช้ ยาฆ่าเชื้อ อะไรดี
พอถึงวิชา แบคทีเรีย ทีไร จะอ้วกแตก ฟะ
กลิ่นมาจาก ถุงมือ สีน้ำตาลทอง นั่น....
ครูถูก ตั้งชื่อว่า ครูเชื้อโรค เมื่อไหร่ไม่รู้
1เดือน ให้หลัง นักเรียน ส่วนใหญ่ จะเกลียดเขา แทบทั้งนั้น
อิโนเซะ โคตะ ตอบข้อต่อไป ซิ...?
อิโน เซะ ....
โคตะ ...!
อิโนเซะ ไม่ตอบรึ? อิโนเซะ
จ๊อก แจ๊ก จ๊อก แจ๊ก จ๊อก แจ๊ก
คุเมะ ลิโดมุ (นามแฝง)
อิโนเซะ โคตะ(นามแฝง)
ช่างมัน สิ เดี๋ยวก็เลิก ไปเรียก คนอื่น เองแหละ
โคตะ! ครูเรียก

กึก
....
อืม ~ ก็ใช่หรอก ....
สุดท้ายก็ต้องตอบเอง
ทุกทีก็อย่างนี้
ปั๊ก
ทำไมไม่ตอบนะ..? อิโนเซะโคตะตอบซิ!?
พึมพำ พึมพำ พึมพำ
อิโนเซะ ....
พึมพำ พึมพำ
ช่างหัวมันสิ!
แต่นี่ไม่เหมือนเคยนะยังตื๊ออยู่เลย ....
ที่ฟันหน้าหักก็เพราะไปชกกับเด็กประถมมา ....
ไม่ถึงกับเป็นคนไม่ดีอะไร.. แต่ผมไม่อยากยุ่งด้วยสักเท่าไหร่
โคตะชอบคิดว่าตัวเองแน่กว่าใครอยู่เรื่อย
ฮ่า ฮ่า ฮ่า ฮ่า ฮ่า
คิก คิก
....
ฮ่า ฮ่า ฮ่า ฮ่า
....
ตุบ ตุบ
ฟุ่บ
!
อ๊ะ
ฮ่า ฮ่า
โอ๊ะ ..!!

โอ๊ย! เจ็บนะ... ตายกันพอดี !!
อุ๊บ
....
ไม่น่าเชื่อ!? ตัวเชื้อโรคโกรธ !!
หวา
เรียนอยู่ ห้ามคุยกัน ไอ้เด็กบ้า ....
ติ่ง
โอ๊ย ...!
กึก
ถือว่า เป็นครู รังแกเด็ก ใช้ได้รึ !?
อึ๋ม
....
อึ๋ย!
แค่ก

กึก
กึก
ติ่ง ติ่ง ติ่ง ติ่ง ติ่ง
อา
....
อึ.. อึ..อึอึ
คะ..ครู หมดเวลา แล้วฮะ ...
กื๊อก่อง กื๊อก่อง
โค.. โคตะ
พรุ่งนี้ ค่อย มาเรียน กันต่อ
เฮือ
กึก
โหยง
เฮือก
.....

จริงด้วย
ถึงจะเกลียดเชื้อโรคยังไง แต่โคตะก็ทำเกินไป
...แต่ว่า
เนอะ
อืม ฉันตกใจหมดเลย
ถึงยังไง ฉันก็ไม่ชอบที่ทำกับเชื้อโรคแบบนี้—
ที่จริง พวกผู้หญิงเกลียดโคตะกันทั้งนั้น
อืม ใช่ใช่
ตอบคำถามเขาไปก็หมดเรื่องกันแล้ว
เอ๊ะ...
อืม งั้นมั้ง...
เนอะ!? สีโตมุ—
แล้วพวกเราก็ไม่ใช่ลูกน้องเขาด้วย!?
นี่ พวกเรา!
อ๊ะ
ใช่... หมู่นี้โคตะทำเกินไป
อืม ทำเฉยกับเขาซะ จะได้เอาไปคิดซะมั้ง!
เราเลิกฟังที่โคตะพูดกันเหอะ!!
ใช่!

โค ตะ ...!?
อึ๊
~~~
โคตะเป็นอะไรรึเปล่า
หน็อย~ จำเอาไว้นะ ไอ้เชื้อโรค
ปึด
ปึด
ปึด
วันนี้เชื้อโรคน่ากลัวจังเลยนะ
สีโตมุ
หลังเลิกเรียน—
理科室
...
เฮือก
~~~


มานี่สิ
มีอะไรสนกๆ จะให้ดู
หๆ——
โคตะ !
....?
ทำไม? มีอะไรรึ !?
พวกเราทำความสะอาดเสร็จแล้วกลับล่ะ
ฉันก็มีธุระต้องรีบกลับ ....
อะไรกัน !?
เหวอ
สีโตมุ ไปด้วยกันสิ!?
มั่บ
ฉะ.. ฉันด้วย
วันนี้แม่บอกให้รีบกลับเอ่อ ....

หมับ
สีโตมุ
พวกเราเป็นเพื่อนกัน ใช่มั้ย ?
อ ... อึม ...
กึก
ห้องเตรียมงานวิทยาศาสตร์
理科準備室
คอยดูนะ สีโตมุ
ห้องเตรียมงานวิทยาศาสตร์
เจ้าเชื้อโรคมันต้องออกมาจากห้องนั้น
....
มันต้องอย่างนี้
แล้ว.. ถุงนั้นก็จะหล่นใส่หัวมัน
ห้องเตรียมงานวิทยาศาสตร์
... โคตะ นั่นถุงอะไร ?

ฮุฮุฮุ
คิดว่าอะไรล่ะ?
นี่ฉันยังไงเล่า!!
อ้า
มันมีไม่เยอะพอเลยใส่น้ำผสมเข้าไป
เหมาะกับคนเหม็นๆ จริงมั้ย!?
ฉันว่าอย่าเลย!!
เดี๋ยวเชื้อโรคยิ่งโกรธใหญ่ จะทำยังไง!?
อย่าทำเลยโคตะ!!
อะไร ทำปอดแหกไปได้ ไม่เป็นไรหรอก!
ฉันกลับดีกว่า
พูดเป็นเล่นเหอะน่า! ซ่อนเร็วสีโตมุ!!

แอ๊ด
อ๊ะ
อ๊ะ มาแล้ว มาแล้ว!!
โคตะ... ยังทันนะ
......
อิ อิ อิ
แอ๊ด
ตึก ตัก ตึก ตัก
กึก
ปึ๊ด
กึก

ฮ่ำ ฮ่ำ ฮ่ำ ฮ่ำ
สม น้ำหน้า !!
โค.. โคตะ !!
อ้าว เฮ้ย สีโตมุ !?
เหวอ —
คว่ำ
กึก กึก
......
อี๋+ เหม็น ชะมัด
ฮ่าฮ่า เป็นไง
รอด้วย สิ สีโตมุ.. นี่ !!
ปึ๊ด
ซ่ากกก
อุ๊บ
ฮึ

จี๊ด
เฮือก
วันต่อมา
↓ห้องวิทยาศาสตร์
理科室
หลังจากนั้น โคตะ เป็นยังไงมั่ง นะ?
ผ่าตัดกบ ต้องระวัง .....
อ๋อ..คง โดดเรียน มั้ง
ทำไมวันนี้ โคตะ ไม่มา โรงเรียน นะ?
ผ่า ลำ ไส้ แล้ว
เลือด เต็ม เลย
รึว่า เชื้อโรค ทำอะไร ..!?
!
เล่นพิเรน แบบนี้ มันก็น่าหยุด หรอก ....
เอ๋ ?
แต่ว่า
แต่ว่าเชื้อโรค ไม่เห็นมีอะไร ผิดปกติเลย ....
รู้สึกว่า ห้อง วิทยาศาสตร์ แปลกๆไป แฮะ..
..?
มีตรงไหน ที่ไม่ เหมือนเดิม สักแห่ง..!
อะไร นะ ?

คุเมะ ไม่ชอบผ่าตัด รึ..?
!!
อ๊ะ..เอ่อ จะทำ แล้วครับ
อ๊ะ
......
ในที่สุด วันนั้นโคตะ ไม่โผล่มาเลย
หลังเลิกเรียน สึโตมุ มาทำ ความสะอาด ที่ห้อง วิทยาศาสตร์ ....
อึ๋ย มาห้องวิทย์ คนเดียว เสียวๆพิกล รีบทำดีกว่า
กึก
เอ๋ ?
โครง กระดูกนี่ มาตั้งแต่ เมื่อไหร่ ....

!
มิน่า ถึงว่าวันนี้ รู้สึกแปลกๆ
โอ้โฮ ทำเก่งน่าดู เลย
อา—
เหมือน ของจริง เปี๊ยบ
ไม่เหมือน พลาสติก เลยแฮะ
ชิ้ง
เอ๋
แขน ขนาด เราเอง รึ
วืด
แกรก
สงสัย จะเป็นเด็ก ....
เอ๊ะ.. แต่ว่านี่
ไม่มี ฟันหน้า ซี่หนึ่ง

ฟันหน้า....!?
กึก กึก กึก
โครงกระดูกนี่....
ไม่มีฟันเหมือนโคตะเลย!!
คงไม่ใช่....
โคตะหรอกนะ....!?
ไม่.. หรอกน่า
เจ้านั่นแค่หยุดเรียนเอง....
อ๊ะ
เหวอ
ควับ
คุเมะ
สนใจกระดูกนี่รึ ?

ครู
เชื้อโรค
——!!

โรงเรียนของ
คุเมะ สึโตมุ
มีครูวิทยาศาสตร์
สวมถุงมือ
สีน้ำตาลทอง
ข้างซ้ายอยู่
ทำไมถึง
มีกลิ่นฉุนจัด
จากมือครู
พวกนักเรียน
พากันรังเกียจ
เรียกว่า
ครูเชื้อโรค
ในจำนวนนั้นมี
อิโนเซะ โคตะ
ห้องเดียวกับสึโตมุ
เกลียดครูเป็นพิเศษ
จึงแกล้งครู
ด้วยการทำฉี่
ตกใส่หัวครู
วันต่อมา
โคตะ
หยุดเรียน
สึโตมุ
พบโครงกระดูกเด็ก
ที่ไม่คุ้น
ในห้องวิทย์
และรู้สึกว่า
โครงกระดูก
ไม่มีฟัน
ซี่หน้า1ซี่
เหมือนโคตะ
....

โรงเรียนเฮี้ยน
ครูเชื้อโรค——!!
ตอนที่ 5 เรื่องของคุณครูแบคทีเรีย(ภาคปลาย)

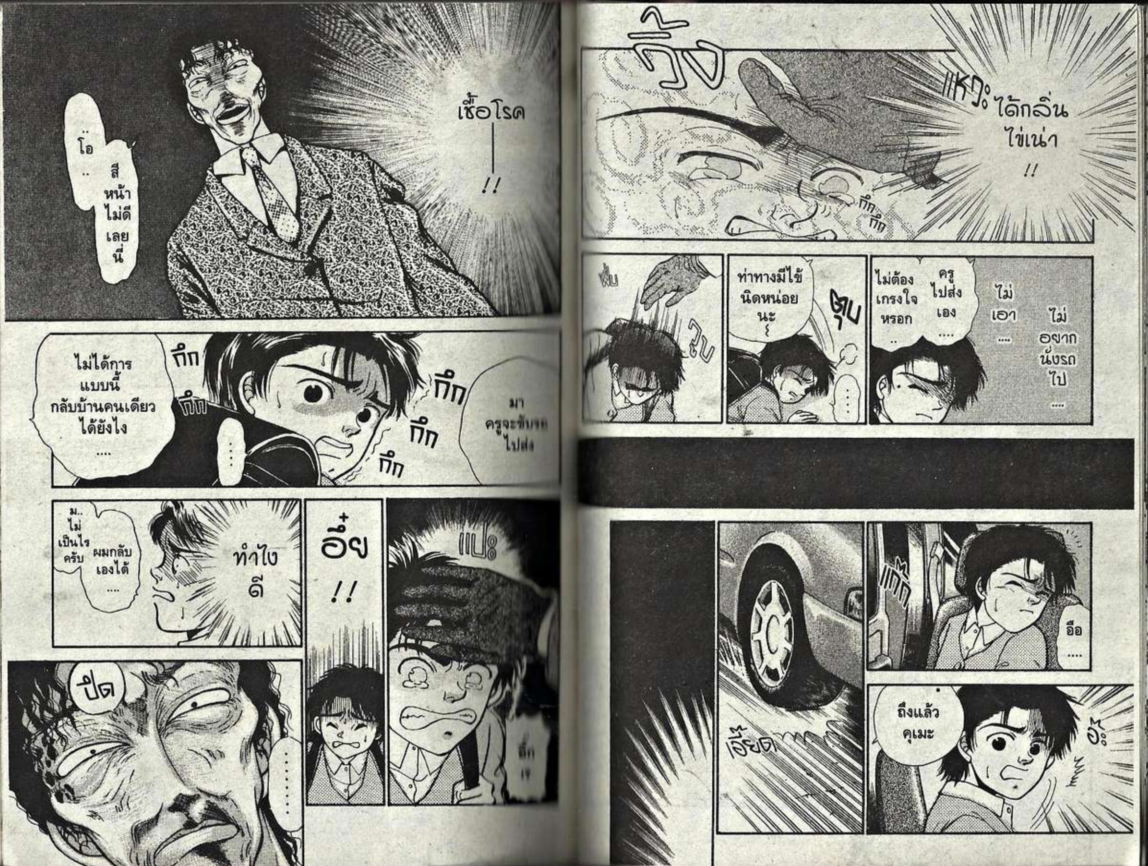

อุ๊บ
มะ.... เหม็นจังเลย
ป... เปล่าฮะ ....
หึ่ง
คุเมะสนใจโครงกระดูกนี่รึ ?
ปึด
ตึก ตึก ตึก ตึก
เอ้า รีบทำเวรจะได้กลับกัน !
โอ
อ๊ะ
......
ครูจะไปเตรียมงานในห้อง
เหรอ.. เออ งั้นฝากด้วยนะ
วู้ด
......
เอ่อ.. พวกเราทำความสะอาดครับ....

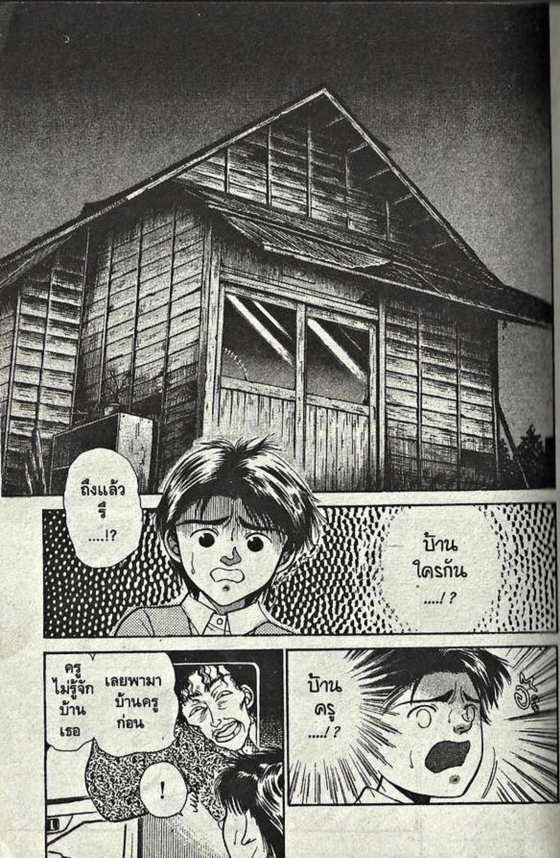

เฮ้อ!
นึกว่า กระดูกหัก ซะแล้ว ....
คลับ คลับ
อา
ปึ๊ด ปึ๊ด
นี่ อะไร !?
ตานั่น มีพิรุธ มากเลย — !!
ติดจาก มือของ ครูเชื้อโรค มา
อึก ....
วี๊ด
ซ่า —
แปะ แปะ

สีโตมุ.... เชื้อโรค ทำอะไรรึ ?
....
.... อุ๊บ !!
สีโตมุ ?
แหวะ
สีโตมุ เป็นอะไร รึเปล่า !?
อุ๊บ
อ๊ะ !?
อุ๊บ
โทษที.. ฉัน.. จะแหวะ ....
แหวะ แหวะ แหวะ แหวะ แหวะ
ซ่า
ซู่ ซู่ ซู่ ซู่ ซู่
แฮ่ก แฮ่ก
แฮ่ก

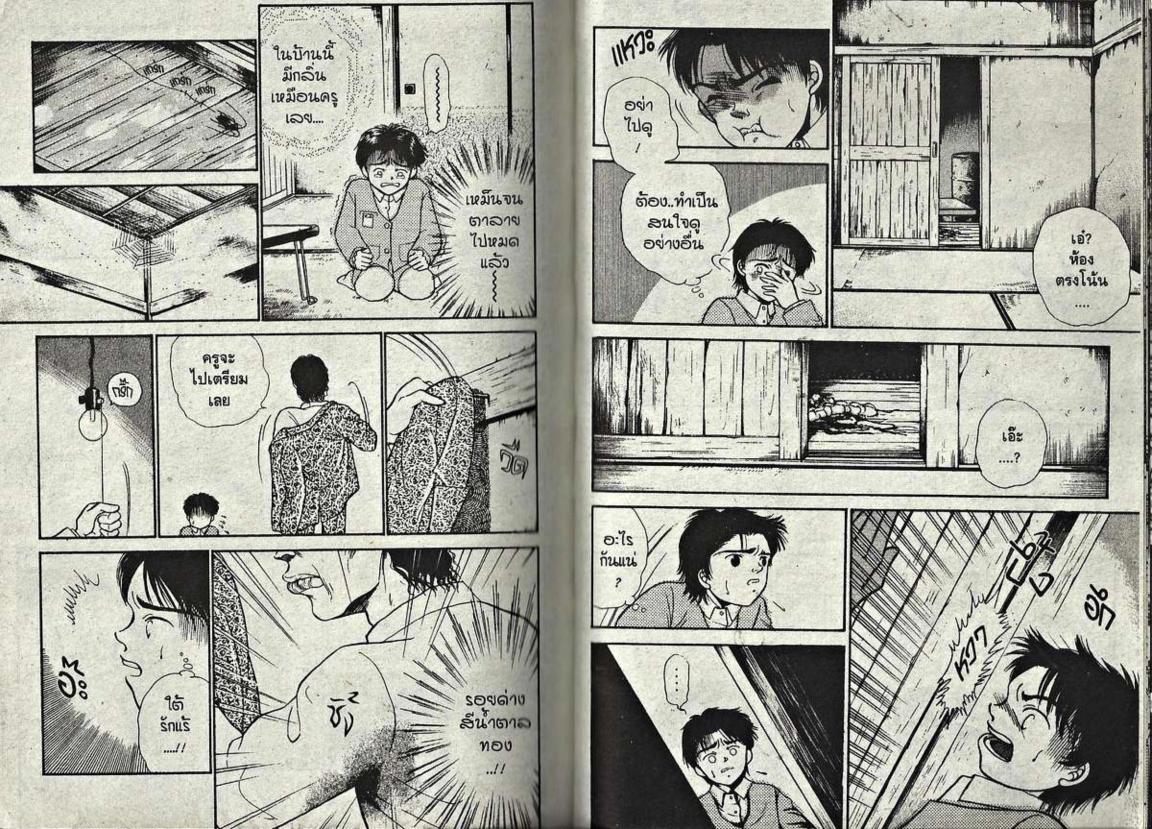

สีโตมุ เป็นไงมั่ง? ไหวมั้ย !?
อ๊ะ
.... สีหน้ายังไม่ดีเลย ....
....วันนี้กลับไปก่อนก็ได้
พวกเราทำเอง
เอารั้นก็ได้
.... ขอโทษนะ
↓ห้องเตรียมงานวิทยาศาสตร์
งั้น.. ขอตัวก่อนนะ
ไม่ว่ากันนะ ....
คราวหน้าผลัดกันทำมั่งก็ได้
....

พรุ่งนี้เราไม่อยากเรียนวิทย์เลย
แฮ่ก
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
แล้วโครงกระดูกนั่น ..
ทำไมไม่มีฟันหน้าซี่หนึ่งเหมือนโคตะเลย?
แฮ่ก แฮ่ก แฮ่ก
คุเมะ จะกลับบ้านแล้วรึ ?
หรือว่าที่โคตะไม่มาโรงเรียนเพราะตาย
และโครงกระดูกนั่นคือโคตะ...
!!

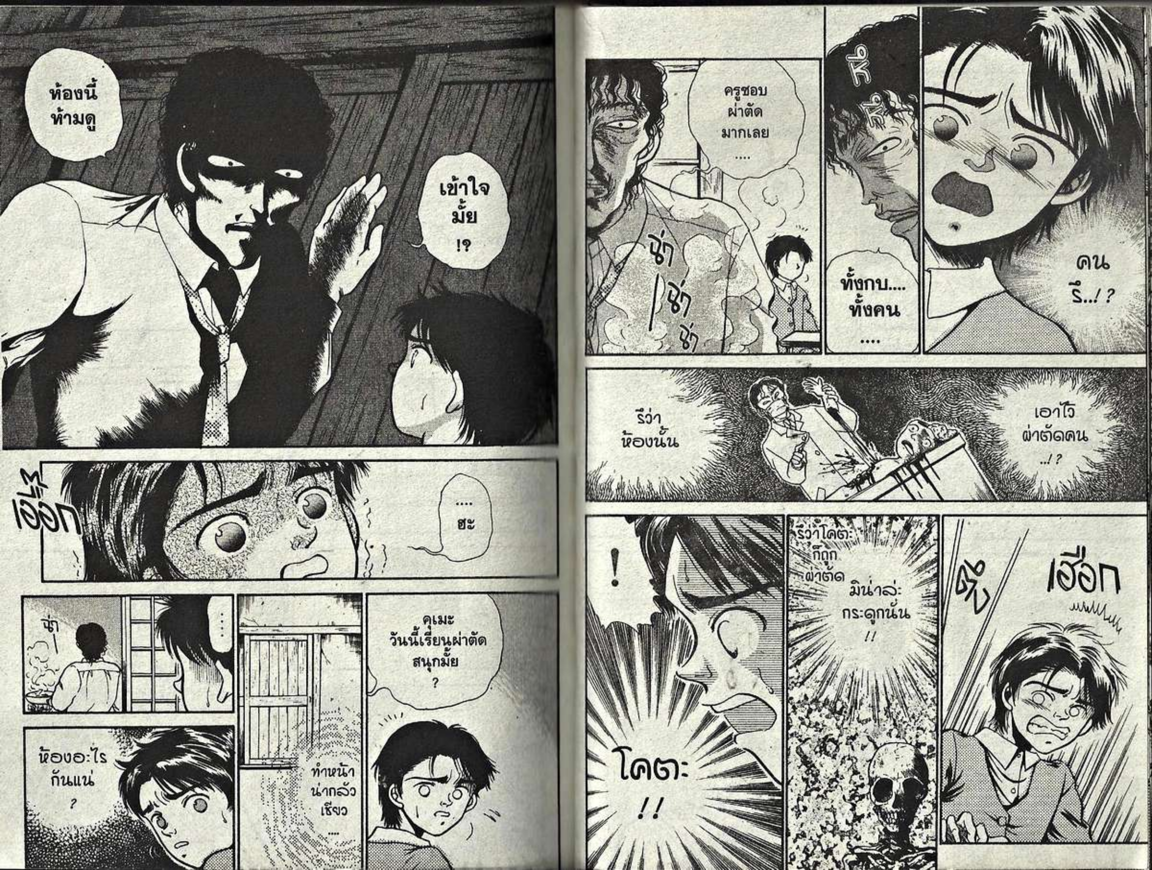

เชื้อโรค—!!
โอ.. สีหน้าไม่ดีเลยนี่
มา ครูจะขับรถไปส่ง
กึก กึก กึก กึก กึก
....
ไม่ได้การ แบบนี้ กลับบ้านคนเดียวได้ยังไง ....
แปะ
อึ๋ย!!
ทำไงดี
ม.. ไม่เป็นไรครับ ผมกลับเองได้ ....
ปึด
....
วิ้ง
แหวะ ได้กลิ่นไข่เน่า!!
กึก กึก
ไม่ อยากนั่งรถไป ....
ไม่เอา ....
ครูไปส่งเอง ....
ไม่ต้องเกรงใจหรอก ..
ตุบ
ท่าทางมีไข้นิดหน่อยนะ~
....
วูบ
อือ ....
แก๊ก
เอี๊ยด
อ๊ะ
ถึงแล้วคุเมะ

ถึงแล้ว
รึ
....!?
บ้าน
ใครกัน
....!?
ครู
ไม่รู้จัก
บ้าน
เธอ
เลยพามา
บ้านครู
ก่อน
!
บ้าน
ครู
....!?

รีบ
เข้าไปสิ
คุมะ
กึก
......
แอ๊ด
แอ๊ด
เข้ามา
สิ
....
จริงสิ
พอดี
มากินข้าวเย็น
กันเลย
มะ..
ไม่เป็นไรฮะ
กลับดีกว่า
....
....
ไม่ได้
หรอก
เป็นเด็ก
เป็นเล็ก
เกรงใจ
ทำไม
......

ในบ้านนี้ มีกลิ่น เหมือนครู เลย....
เหม็นจน ตาลาย ไปหมด แล้ว
กริ๊ก
ครูจะ ไปเตรียม เลย
วื้ด
ใต้ รักแร้ ....!!
รอยด่าง สีน้ำตาล ทอง ..!!
แหวะ
อย่า ไปดู !
ต้อง..ทำเป็น สนใจดู อย่างอื่น
เอ๋? ห้อง ตรงโน้น ....
เอ๊ะ ....?
อะไร กันแน่ ?
....
หวา

ห้องนี้ ห้ามดู
เข้าใจ มั้ย !?
อึ้ก
.... ฮะ
ฉ่า
....
คุเมะ วันนี้เรียนผ่าตัด สนุกมั้ย ?
ห้องอะไร กันแน่ ?
ทำหน้า น่ากลัว เชียว ....
ครูชอบ ผ่าตัด มากเลย ....
ฉ่า ฉ่า ฉ่า
ทั้งกบ.... ทั้งคน ....
คน รึ..!?
รึว่า ห้องนั้น
เอาไว้ ผ่าตัดคน ..!?
!
โคตะ !!
รึว่าโคตะ ก็ถูก ผ่าตัด
มิน่าล่ะ กระดูกนั่น !!
ชึ่ง
เฮือก

เสร็จแล้ว ~ มากินด้วยกันสิ
!!
เธอโชคดีนะ
ฮึ่ม
พอดีเมื่อวานได้เนื้อนุ่มๆ มาซะด้วย
เมื่อวาน....
ใช่แน่ๆ....
ฉ่า
ฉ่า
เนื้อโคตะ..!?
ไง กิน ไม่ต้องเกรงใจเลย
คุเมะ
แผลบ
อร่อย....
กร้วม
กร้วม
จริงๆ ~
กร้วม
กร้วม
กร้วม

กร้วม
กร้วม
กร้วม
กร้วม
กร้วม
กร้วม
กร้วม
อึก....
อุ๊บ
ตึ๊ก ตึ๊ก
ซ่า
แหวะ แหวะ แหวะ แหวะ แหวะ
ไปนอน.. สักพักหน่อยดีกว่านะ
มานี่สิ
หมับ
ครื้น
ห้องข้างๆ มีเตียงอยู่
ห้องข้างๆ !?
จะผ่าเรารึ!!

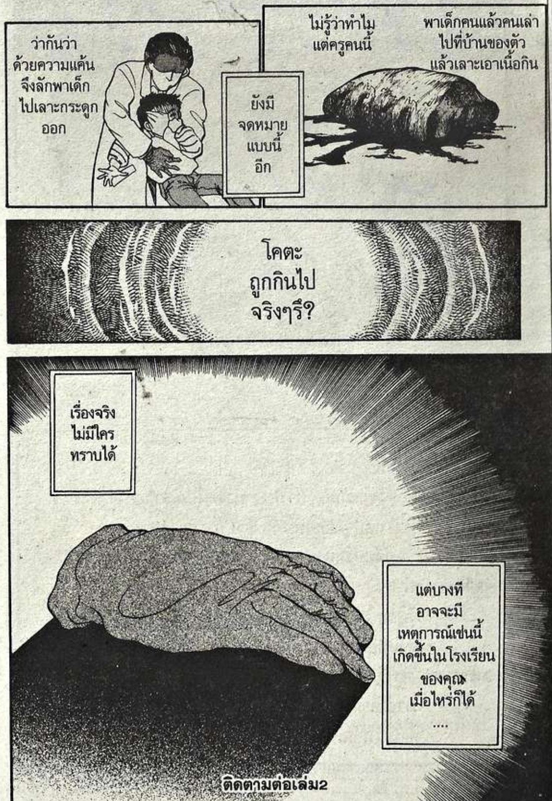
....ไม่เป็นไรฮะ
ผมไม่อยากไปตรงนั้น
พรืดดด
ไม่หรอก....เธอต้องสนใจแน่เลย....
ผมไม่เอาฮะ!!
ปล่อยเถอะฮะครู!!
ขอร้องปล่อยผม!!!
ตึก ตึก ตึก
เธอต้องนอน
คุเมะ
..ไม่....
พรืดพรืด
ปุ๊ด
ปุ๊ด
..อีก!?
....

หยุดนะ ไอ้เปื๊อก !!
คว้บ
เหวอ —— !!
....
เอา ถุงมือฉัน คืนมา !!
ถุง มือ
ตุบ ตุบ ตุบ
มีคน จะ ฆ่า ผม ——
ใคร ก็ ได้
ช่วย ด้วย ——
คว้บ
ตุบ

แสบ ——
ส.. แสบ !
ส... แสบ แสบ แสบ
....
หา ....

เขาเล่าเรื่องเชื้อโรคให้แม่ฟัง
และไปดูบ้านที่ถูกพามาด้วยกัน
ตอนนั้นมีข่าวลงเรื่องของโคตะ
小学生行方不明
↑ เด็กประถมหายตัว
สีโตมุวิ่งกลับบ้านอย่างไม่คิดชีวิต เป็นไข้สูงสลบไป3วัน
เจอแต่เพียงกระเป๋านักเรียนกับรองเท้าของสีโตมุ —
ที่นั่นกลายเป็นบ้านว่าง
↓ ห้องวิทยาศาสตร์
理科室
เชื้อโรคย้ายไปโรงเรียนประถมที่บ้านนอกซะไกล
จดหมายจากผู้อ่านบางฉบับ —
จากที่เขาเล่าลือ
ครูคนนั้นถูกนักเรียนแกล้งในชั่วโมงวิทย์ เอาน้ำกรดสาดจนเนื้อละลายเห็นกระดูก
ตรวจดูโครงกระดูกในห้องวิทย์แล้วเป็นแค่พลาสติก
กลายเป็นว่าสีโตมุเป็นไข้เลยฝันเห็นไป

พาเด็กคนแล้วคนเล่าไปที่บ้านของตัวแล้วเลาะเอาเนื้อกิน
ไม่รู้ว่าทำไมแต่ครูคนนี้
ยังมีจดหมายแบบนี้อีก
ว่ากันว่าด้วยความแค้นจึงลักพาเด็กไปเลาะกระดูกออก
โคตะถูกกินไปจริงๆรึ?
เรื่องจริงไม่มีใครทราบได้
แต่บางทีอาจจะมีเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นในโรงเรียนของคุณเมื่อไหร่ก็ได้ ....
ติดตามต่อเล่ม2

ครูแบคทีเรีย

สูง:178ซม. **หนัก:**62กก. **อายุ:**38ปี

ของโปรด:เด็กที่ตั้งใจเรียน, ชั่วโมงอานาโตมี่ในวิชาวิทยาศาสตร์

ของเกลียด:ไม่มี แต่มีจุดอ่อนที่ถุงมือซ้าย ถ้าถูกถอดออก จะเจ็บปวดทรมาน

จุดสังเกต:หน้าเหมือนสัตว์เลื้อยคลานสวมชุดกาวน์ที่เลอะเทอะอยู่เสมอ มือซ้ายใส่ถุงมือ ทั่วร่างกายมีกลิ่นเหม็น ภายในถุงมือนั้น ซ่อนมือที่เหลือแต่กระดูกไว้

การกระทำ:ย้ายโรงเรียนไปเรื่อยๆจะจับเด็กที่ไม่สนใจการเรียน มาทำอานาโตมี่แล้วกินเนื้อ ส่วนกระดูกที่เหลือจะเอามา ตั้งโชว์ในห้องวิทยาศาสตร์

Gakkō No Kowaiuwasa

(1)

1st edition : January 27, 1994
5th edition : October 12, 2007

KC.WEEKLY MAGAZINE COMICS

VIBULKIJ
PUBLISHING GROUP